

A kétkedés segít, hogy válaszokat találjunk

Beszélgetés Kellermayer Miklós intézetigazgató egyetemi tanárral

Fotó: Lambert Attila

„Az egyik legcsodálatosabb hivatásra készülnek. Talentumokat hordoznak, és életre szóló kötelességük, hogy megsokszorozzák őket. Egy orvos nem hagyhatja figyelmen kívül, hogy szeretet, Szent Pál-i szeretet legyen a szívében a betegek és a kollégái iránt. Minden ember a természet legnagyobb csodája. Fontos, hogy higgyenek magukban, és küzdjenek” – mondja Kellermayer Miklós egyfajta hitvallásként az orvostanhallgatóknak. A Semmelweis Egyetem professzorával hitről, istenkapcsolatról, orvoslásról beszélgettünk.

– Hivatásformáló, bátorító, az önbecsülést erősítő megszólalásokat idéznek Öntől a hallgatók. Mit akar átadni nekik, milyennek szeretné látni ezeket a fiatalokat?

– Az a fontos, hogy kritikusan és önállóan gondolkodó emberek legyenek. A fő hivatásomnak a kutatást és a tanítást érzem, és a kettőt egy tőről fakadó tevékenységnek tartom, különösen az orvosegyetemi közegben. Azt kell tanítanom a hallgatóknak, ami a szakmában a legújabb, hogy ezt a tudást elvihessék majd a betegekhez. A felfedezéseimet és a gondolkodásmódot haté-

konyan át kell adnom a fiataloknak. Nemcsak a tényeket, a felfedezéseket, hanem ami ennél fontosabb, a gondolkodásmódot is. Azt kell tudatosítani, hogy a természettudomány valójában semmit nem tud bebizonyítani, csupán cáfolni képes. Egy tudományos igazság addig igaz, ameddig a kísérleteink meg nem cáfolják. Newton törvényei addig voltak teljeskörűen igazak – persze most is azok, de peremfeltételek között –, ameddig nem jött Einstein az elméletével, s át nem írta őket. Ezért mindig figyelmeztetem a hallgatókat, hogy amikor a médiában azt olvassák, „a tudomány bebizonyította, hogy”, azt mindig kritikusan értelmezzék. Merjenek kritikát megfogalmazni, ha kell, velem szemben is. Ehhez bátorságra és önbizalomra van szükség. Sajnos az egyetemen, különösen az orvosi egyetemen, részben az óriási tanulási teher miatt, részben az autoriter környezet miatt, megalázó és szorongást előidéző helyzetek alakulhatnak ki. Ezek elszenvedői a hallgatók, és ki kell piszkálnunk őket ebből a szituációból. Hozzáállás, morál, attitűd kérdése, hogy valakinek erősödik-e az önbizalma. Én annyit tehetek, hogy bátorítom őket: szárnyaljanak, higgyenek a tudásukban. Ha hisznek benne, máshogy fognak hozzáállni a betegekhez is.

(Folytatás a 3. oldalon)

A rossz sohasem lehet erősebb Istennél

Nagybúcsúját ünnepelte
a budapest-belvárosi főplébánia-templom

Nagyboldogasszony ünnepének estéjén, augusztus 15-én tartotta nagybúcsúját a Budapest-Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia-templom. Az ünnepség kezdetén a hívek rózsafüzért imádkoztak. Ezt követően koncelebrált hálaadó szentmisét mutatott be a jubiláló Bíró László, akit ötven évvel ezelőtt szenteltek pappá, harminc éve püspökké, és tizenöt éve tábori püspökké.

(Folytatás a 7. oldalon)

„Nem adjuk fel a jövőben sem”

Kétszáz éves a váli Hétfájdalmú Szűz-templom

Egymillió téglát készítettek egykor a váliak, hogy felépítsék a templomukat. 1824. augusztus 15-én áldották meg az elkészült grandiózus épületet, amely ma Fejér vármegye legnagyobb és az ország kilencedik legnagyobb temploma. A jubileum az egész falu ünnepe. A váliak az épület felszentelése óta eltelt kétszáz év alatt folyamatosan küzdöttek templomuk megmaradásáért, ma pedig a megőrzéséért fáradoznak, miközben a lelkek templomát építik. Várra látogattunk. Vendéglátóink Ruff Tamás lelkipásztori munkatárs és Bechtold Tamás polgármester voltak.

(Folytatás a 11. oldalon)

Közösségteremtés színjátszó körökkel

Interjú Meskó Zsolt író, rendezővel

Közösségi színjátszóvezető-képzés indul szeptember 28-án a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán tanároknak, templomi közösségvezetőknek, színjátszóknak. A képzés vezetőjével, Meskó Zsolt író, rendezővel beszélgettünk.

– Hogyan született meg Önben a gondolat, hogy templomszínjátszóvezető-képzést indít a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán?

– Az elmúlt két évben passiójátzó-tanfolyamokat szerveztünk Pásareten, és ennek keretében Budapesten és vidéken huszonkét helyen születtek új passiók. Egyértelműen kimondhatjuk: van igény arra, hogy újjáalakuljanak a templomi színjátszó társulatok. A legtöbb helyen azonban probléma, hogy nem tudják, hogyan működjön egy ilyen csoport, ezért bele sem mernek vágni. Ez volt az egyik ok, ami arra készítetett minket, hogy elindítsuk ezt a képzést. Őszintén bevallom azonban: öt-hat éve foglalkoztat már a téma. Kidolgoztam a terveket, megkerestem keresztény felsőoktatási intézményeket, de elutasították, nem láttak fantáziát ebben. Eddig. De most a Sapientia igen.

– Elég különös, hogy mostanáig nem volt intézmény, amely befogadja ezt a képzést.

– Annak tükrében mindenképpen, hogy 1948-ig szinte minden magyar templomban és iskolában működtek színjátszó körök. Rendszeres volt a színjátszás oktatása is. A kommunista hatalomátvételt követően természetesen megszűntek ezeket a társulatokat mint a klerikális reakció melegágyait. A templomi színjátszó közösségek ugyanis egy-egy adott falu, kisváros szellemi magjai voltak; nemcsak a templomokban adtak elő darabokat, hanem megszervezték a településen a közösségi életet is. A kommunisták igazából ezt tartották veszélyesnek.

(Folytatás a 9. oldalon)

Beszélgetés Erdő Péter
bíboros, prímással
Szent István ünnepéről
5. oldal

2025 áprilisában avatják
boldoggá Bódi Mária
Magdolnát Veszprémben
12. oldal

Megjelent
az Új Ember
2025-ös
Kalendárium

ISSN 0133-1205

2 4 0 3 4

9 770133 120548

A zsoltárok segítenek, hogy imáinkat ne szűkítsük a kérő imára

Június 19-én a Szent Péter téren a Szentatya folytatta a Szentlélek és az Egyház kapcsolatáról három héttel ezelőtt megkezdett katekézissorozatát, melynek címe: A Lélek és a Jegyes. A Szentlélek vezető Isten népét Jézushoz, a mi reménységünkhöz. Mai katekézisének témája a Kol 3,16-17 alapján: Lélek imádkozni tanítja a Jegyest – A zsoltárok, az imádság szimfóniája a Bibliában. Az alábbiakban Ferenc pápa teljes katekézisének fordítását közreadjuk.

Kedves testvéreim, jó napot kívánok! A közelgő szentévre készülve azt kértem, hogy szenteljék a 2024-es évet „egy nagy»imaszimfóniának«”. A mai katekézissel szeretnék emlékeztetni arra, hogy az Egyháznak már van egy imaszimfóniája, melynek szerzője a Szentlélek, s ez a szimfónia a Zsoltárok könyve. Mint minden szimfóniában, ebben is különböző „tétélek” vannak, vagyis különböző imafajták: dicséret, hálaadás, könyörgés, siralom, elbeszélés, bölcsességi eszme-futtatás és egyébek, mind egyénileg, mind az egész nép kórusának formájában. Ezeket az énekeket maga a Lélek adta a Jegyes, az Egyház ajkára. A Biblia összes könyvét, ahogy a múltkor említettem, a Szentlélek sugalmazta, de a Zsoltárok könyve abban az értelemben is sugalmazott, hogy tele van költői ihletettséggel.

A zsoltárok kiváltságos helyet kaptak az Újszövetségben. Sőt, voltak és vannak is olyan kiadások, amelyek az Újszövetséget és a Zsoltárok könyvét együtt tartalmazzák. Az íróasztalomon van az Újszövetségnek és a Zsoltárok könyvének egy közös, ukrán nyelvű kiadása, melyet elküldtek nekem: egy háborúban meghalt katonáé volt; ezzel a könyvvel imádkozott a fronton. A keresztény nem az összes zsoltárt és a zsoltároknak nem mindegyik részét tudja imádkozni és teheti magáévá, még kevésbé a mai kor embere. Olykor olyan történelmi helyzetet és vallási mentalitást tükröznek, amelyet már nem érzünk a sajátunknak. Ez nem azt jelenti, hogy nem sugalmazottak, hanem azt, hogy bizonyos tekintetben korhoz és a kinyilatkoztatás átmeneti szakaszához kötöttek, ahogyan ez sok

koros törvényszöveg esetében is igaz. Leginkább azért ajánlatos befogadnunk a zsoltárokat, mert a zsoltárok adták Jézusnak, Máriának, az apostoloknak és az előttünk járó keresztény nemzedékeknek az imáját. Amikor imádkozzuk őket, Isten a szentek közösségének nagyszabású „hangszelvényében” hallgatja őket. Jézus a Zsidók-

nak írt levél szerint egy zsoltárverssel a szívében lép be a világba: „Íme, jövök, Istenem, hogy teljesítem akarodat” (vö. Zsid 10,7; Zsolt 40,9); és Lukács evangéliuma szerint egy másik verssel az ajkán hagyja el a világot: „Atyám, kezembe ajánlom lelkemet” (Lk 23,46; vö. Zsolt 31,6). A zsoltárok újszövetségi használatát követték az atyák és az egész Egyház, mely a misének és az imaórák liturgiájának állandó elemévé tette őket. „Az egész Szentírás Isten jóságát árasztja – mondja Szent Ambrus –, de különösképpen a zsoltárok édes könyve”. A zsoltárok édes könyve. Felteszem a kérdést: ti imádkoztok-e néha a zsoltárokkal? Vegyétek elő a Szentírást, és imádkozzatok el egy zsoltárt! Például, amikor egy kicsit szomorúak vagytok, mert vétkezte-

tek, imádkozzatok el az 50. zsoltárt! Sok zsoltár segít abban, hogy tudjunk előrehaladni.

Tegyétek szokásotokká a zsoltárokkal való imádkozást! Biztosíthatlak benneteket, hogy a végén boldogok lesztek. De nem élhetünk csak a múlt örökségéből: a zsoltárokat a saját imánkká kell tennünk! Azt írták, hogy bizonyos értelemben nekünk magunknak kell a zsoltárok „szerzőivé” válnunk azáltal, hogy magunkévá tesszük őket, és velük imádkozunk.

Ha vannak olyan zsoltárok, vagy csak zsoltárversek, amelyek a szívünkhez szólnak, jó, ha ismételtjük és el-elimádkozzuk a nap folyamán. A zsoltárok „minden évszakra” szóló imák: nincs olyan kedélyállapot vagy szükség, amely ne találja meg bennük a legjobb szavakat ahhoz, hogy imává tegyék őket. Minden más imától eltérően a zsoltárok nem veszítik el hatékonyságukat az ismétléssel, sőt, növekszik a hatékonyságuk. Hogy miért? Mert Isten sugallta őket, és Istent „árasztják”, valahányszor hittel olvassuk őket.

Ha lelkiismeret-furdalásunk és bűntudatunk van, mert bűnösök vagyunk, Dáviddal együtt ismételtjük: „Könyörülj rajtam, Istenem, hiszen irgalmas és jóságos vagy” (Zsolt 51,3). Ha Istenhez való erős személyes kapcsolatunk akarjuk kifejezni, akkor ezt mondjuk: „Isten, én Istenem, téged kereslek, utánad szomja-

zik a lelkem! Érted sóvárog a testem, mint a száraz, tikkadt, kiaszott föld” (Zsolt 63,2). Nem véletlenül vette fel a liturgia ezt a zsoltárt a vasárnapok és főünnepek reggeli dicséretébe. Ha pedig félelem és szorongás tölt el bennünket, segítségünkre jönnek ezek a csodálatos szavak: „Az Úr az én pásztorom [...]. Ha sötét völgyben járok is, nem félek a bajtól” (Zsolt 23,1,4).

A zsoltárok lehetővé teszik számunkra, hogy ne szegényítsük el imánkat azzal, hogy csak kéréseket fogalmazunk meg, hogy állandóan csak azt mondjuk: „Add meg nekem... Add meg nekünk!” Tanuljunk a Miatyánkból, melyben mielőtt a „mindennapi kenyerünket” kérnénk, azt mondjuk: „Szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akarod!” A zsoltárok segítenek abban, hogy megnyíljunk egy kevésbé énközpontú imádkozás felé: a dicséret, az áldás, a hálaadás imája felé; és abban is segítenek, hogy az egész teremtett világ hangjává váljunk, bevonva azt magasztaló imánkba. Testvéreim, a Szentlélek, aki a Jegyes Egyháznak ajándékozta a szavakat, amelyekkel isteni Jegyeséhez imádkozhat, segítsen, hogy ezek általunk ma is felhangozzanak az Egyházban, s hogy ez a szentévre előkészítő év valódi imaszimfónia legyen! Köszönöm!

Fordította: Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican.va

Színeváltozás ünnepe eredeti helyszínén, a Tábor hegyén

A színeváltozás ünnepéről annak eredeti helyszínén, a Tábor hegyen emlékeztek meg augusztus 6-án a Szentföldi Ferences Kustódia szerzetesei és hívei.

Jeruzsálemi Szent Cirill óta a Tábor hegyét tartja a hagyomány a színeváltozás helyszínének. A Názárettől délkeletre, különálló kúpként kiemelkedő hegy tetején három templom épült az idők során a három sátor emlékére, amelyeket Péter akart állítani Jézus, Mózes és Illés számára. Itt virrasztottak és imádkoztak a szerzetesek évszázadokon át, amint azt például a 7. században élt örmény szerzetes, Jehhise leírásából tudjuk. A kustódia ferences szerzetesei 1631-ben telepedtek meg a hegyen, amelynek ma ferencesek és karmeliták az állandó lakói.

A 2024-es színeváltozás ünnepével zárult le a 2023. augusztus 6-án kezdődő centenáriumi év: 1924-ben készült el a bazilika, amelyet Antonio Barluzzi (1884-1960), a „Szentföld építészé” tervezett egy 5. századi szír templom mintájára.

A Tábor hegyi bazilika jubileuma egybeesett az Olajfák hegyén álló Nemzetek temploma építésének századik évfordulójával. A közelmúltban, június 22-én konferenciát is szervezett a két bazilika centenáriumaival megbízott szakértői bizottság, melynek keretében két kiállítás, egy történeti, illetve egy művészettörténeti tárlat is nyílt.

Mint a Christian Media Center videójában a Tábor hegyi ferences rendház gvardiánja (házfőnöke), Ricardo Maria Bustos megfogalmazza: voltak terveik a centenáriumi évre, de a háború sok mindent elsodort. Hagyományosan néhány galileai keresztény család a színeváltozás ünnepe előtti éjszakát már a hegyen tölti, sátorokban – ez a szokás az oszmán korba vezethető vissza, amikor a ferenceseké volt ugyan a hely, azonban csak évente egyszer, ezen az ünnepen mehettek fel.

Ibrahim Faltas OFM szentföldi vikárius vezette a liturgiát, a homíliát pedig a hagyományhoz híven a názareti plébános, Ibrahim Sabbagh mondta. Ibrahim Sabbagh arról beszélt, hogy „az elváltozott Jézus látványára a tanítványok szíve olyannyira belemerül az Ő szemlélésének örömébe és édes vigaszába, hogy többé nem is akarnak elmenni, a hegyen maradnának, ha tehetnék. Látva az elváltozott Jézust megértik,

hogy a szenvedés és a halál után mindig a feltámadás jön. A feltámadás pedig olyan csodálatos lesz, hogy azok, akik szeretetből odaadják életüket, elfelejtenek minden szenvedést; az utolsó szó nem a szenvedésé és a halálé, hanem a vigasztalásé és az örök életé.”

A szentmise végén Ibrahim Faltas köszönetet mondott Ricardo Maria Bustos OFM házfőnöknek és az egész Tábor hegyi közösségnek. Köszöntötte Rafic Nahrát, az izraeli latin patriarkátus helynökét és Nikodemus Schnabelt, a jeruzsálemi Elszenederés apátság apátját; a híveket, valamint a ferences és egyházmegyéi papokat, akik Galileából és Júdeából érkeztek az ünnepre.

Az ünnepi szentmise végén a szerzetesek és hívek körmenetben vonultak át a Descendentibus-kápolnába, a Tábor hegyi kegyhely bejáratához. A kápolna neve a hegyről alászálló tanítványokra utal: „Amint lejöttek (descendentibus a latin nyelvű Vulgátában – a szerk.) a hegyről, Jézus megparancsolta nekik: »Senkinek se beszéljete a látomásról, amíg az Emberfia a halálból föl nem támad!» (Mt 17,9)

Ibrahim Faltas helynök ekkor a hagyományhoz híven a Tábor hegyi tölgyekről szedett zöld leveles ágacskákat osztott szét: a templom mögött növekvő örökzöld tölgy (Quercus ithabensis) ágait kapták a jelenlévők emléke, illetve emlékeztetőül, hogy ne feledkezzenek meg arról, amit a hegyen hallottak.

A liturgián többen voltak jelen a Megtestesült Ige Nővéreinek gázai közösségéből is.

Fordította: Verestói Nárcisz
Forrás és fotó: Custodia Terrae Sanctae

A misszionáriusok is kénytelenek elhagyni Szudánt

Szudánban állandósult a konfliktus, az országnak szinte nincs már biztonságos szeglete. A katolikus egyházi előjárók és a szerzetesek közül a legtöbben Dél-Szudánba menekültek, ott segítik a menekülteket, és próbálnak szót emelni a megbékélésért. A Fides missziós hírügynökség oldalán augusztus 10-én megjelent cikk fordítását közöljük.

Reménysugár volt a hír, amely szerint a szudáni kormány nyitott arra, hogy részt vegyen az Egyesült Államok által támogatott genfi tárgyalásokon. Úgy tűnt, újraindulhat a párbeszéd a Szudáni Fegyveres Erők (SAF) és a Gyorsreagálású Támogató Erők (RSF) között. Július 31-én viszont újabb hír érkezett, hogy állítólag merénylet következett el Abd el-Fattáh el-Burhán tábornok, a szudáni hadsereg vezérkari főnöke ellen.

Az Africa Intelligence értesülései szerint a tárgyalásokat folytatják, és az USA (amely 2023 nyarán, néhány hónappal a háború kitörése után, Szaúd-Arábiával együtt Dzsiddában nyitotta meg a máig sikertelen tárgyalásokat) meg van győződve arról, hogy kezdenek beérni a konkrét eredmények.

Tom Perriello, az Egyesült Államok megbízottja szerint a sokadik kísérlet a tárgyalások újraindítására azért lehet sikeresebb, mert megpróbálnak tanulni az előzők kudarcaiból. Azonban már most sokan bírálják a tárgyalásoknak ezt a szakaszát is: a Mini Minnawi által vezetett Szudáni Felszabadítási Mozgalom rosszállását fejezte ki, amiért az USA csak az RSF-et és a SAF-ot hívta meg az augusztus 14-re tervezett tárgyalásokra, kizárva minden más civil társadalmi csoportot. Eközben a helyzet egyre tragikusabb, totális humanitárius katasztrófa zajlik.

A szudáni katolikus közösséget – ahogy mindenki más is – megviseli a drámai helyzet. Június végén Szudán és Dél-Szudán püspöki konferenciája találkozót szervezett a rendkívül sürgető és drámai kérdések miatt.

„Kétségbeesett helyzetben vagyunk – mondta a Fides missziós hírügynökségnek a szudáni és dél-szudáni püspöki konferencia főtárhelyettese, Biong Kwol Deng az el obeidi egy-

házmegyéből. – El kellett költöznöm Jubába (Dél-Szudán fővárosa – a szerk.). Mint sok egyházi vezetőnek, nekünk is el kellett hagynunk a szudáni területeket, mert túl veszélyessé váltak, de folyamatosan kapom a híreket.”

„A püspöki konferencia – folytatta Biong – lelkipásztori levelet küldött, amelyben sürgetőnek nevezi a szudáni párbeszéd megkezdését, és szembenéz a Dél-Szudánban is jelen lévő számos problémával. Ezek közé tartozik a Szudánból érkező sok menekült. Sokan eleve Dél-Szudán állampolgárai, akik a rendkívüli szegénység, az áradások vagy a konfliktus

okoza problémák miatt hagyták el az országot, és most kénytelenek visszatérni. Egyházként megpróbálunk tenni értük mind Szudánban, mind Dél-Szudánban. Jelenleg a kitelepítettek helyzete ijesztő, Kordofán térségében (az ország közepétől Dél-Szudán határáig húzódó hatalmas terület – a szerk.) is sok a menekült, megpróbálunk segítséget nyújtani nekik.”

A Szudáni Fegyveres Erők (SAF) és a Gyorsreagálású Támogató Erők (RSF) félkatonai szervezet közötti hatalmi harc 2023 áprilisában széles körű konfliktussá fajult. Óvatos becslések szerint a harcokban legalább 15 500 ember vesztette életét. Szudán már a konfliktus előtt is súlyos humanitárius válságot élt át, közel 16 millió ember szorult humanitárius segítségre. Jelenleg 25 millió ember – Szudán lakosságának több mint fele – rászorul, közülük mintegy 12 millióan otthonuk elhagyására kényszerültek, miközben az országot éhínség fenyegeti.

Fordította: Thullner Zsuzsanna
Forrás: Fides
Fotó: Vatican News

A kétkedés segít, hogy válaszokat találjunk

Beszélgetés Kellermayer Miklós intézetigazgató egyetemi tanárral

(Folytatás az 1. oldalról)

– Beszél a hallgatóknak a család, a házasság, a tudás értékéről. Az istenhite ismert elöttük?

– Nem vagyok toladó személyiség. Alapvetően szeretettel és gyengédséggel igyekszem megszólítani mindenkit. Annak van a legnagyobb hatása, ha a személyes élményeimet osztom meg másokkal, és ha látják, én hogyan végzem a munkám. A legnagyobb dolog, amit tehetek, hogy Krisztus tanúja vagyok. Ha kérdezik, szívesen beszélek. Hallgatói közösségek, különösen a keresztény közösségek meg szoktak hívni előadást tartani. Régebben működött a Semmelweis Egyetemen egy katolikus hallgatói közösség. Sajnos a tagjai nem gondoskodtak időben a staféta átadásáról, így miután elvégezték az egyetemet, a közösség elhalt. Dékánként kereselem, hogyan tudnék segíteni, de úgy gondolom, az az egészséges, ha a kezdeményezés alulról, a hallgatók felől indul. Próbálok a fiatalokat arra buzdítani, hogy tegyenek le egy programot az asztalra, és én szívesen támogatom azt. Jelenleg van egy erőteljesen bontakozó keresztény közösség az egyetemen, a tagjai több

akkor volt egy pont, amikor az atlétikaedzéseim érdekében a hittanórákat akartam kihagyni. Felső tagozatban és a gimnáziumban ugyanis intenzíven sportoltam és zenéltem is. A szüleim azonban igen határozottan azt mondták, szó sem lehet róla, az edzés és a hittan nem csereszabatos. Később, a nyolcvanas évek legelején édesapám kutatómunkája révén Amerikába kerültünk. Az a két év meghatározó volt az életemben és a jellemfejlődésemben. Akkor nőttek ki a serdülőkorból, és kezdtem feltenni magamnak az élet nagy kérdéseit: Miért vagyok a világon? Mi az életcélo? Hogyan illeszkedik ebbe az istenhite? A hitem lassanként érettebbé és egyénivé formálódott. Mindez összekapcsolódott az amerikai gimnázium jelentette élménnyel. Ott szárnyalni lehetett. Idehaza rossz tanulónak hittem magam, pedig mindig 4,5 felett volt az átlagom. Talán a tanári és a szülői elvárások is azt erősítették bennem, hogy ennél több kell, s ez bizony nem erősítette az önbizalmamat. Amerikában egy ezzel gyökeresen ellentétes mentalitással találkoztam, ami szinte már túlzónak hatott számomra. „You are number one” – ezt az üzenetet közvetítették mindenhol. Érdekes volt

kónusként szolgáltunk a főcelebráns mellett.

– Kamasz fiúként mi ébresztette fel Önben ezeket a komoly kérdéseket?

– Amerikában megéltém az egyedüllétet, hiszen nagyon más közegbe kerültem. Bár idehaza angoltagozatos voltam, és az angol nyelvtant jobban is tudtam, mint az amerikai diákok, mégsem nagyon értettem helyieket, a texasi angolt. Aztán lebetegedtem, és néhány hétig nem járhattam iskolába. Ez megvisselt. Időbe telt, mire az ottani diákközösségből barátaim lettek. Az egyedüllétben többet olvastam. Szüleim imádságoskönyve, a Sík Sándor–Schütz Antal-féle imakönyv került a kezembe. Amit a keresztény jellemről – őszinteség, becsület, akaraterő, tisztaság – olvastam, az meghatározó élményt jelentett.

– Az orvosi pálya választása mennyire volt családi indítatás?

– A gimnázium alatt hosszú éveken át építésmérnök szerettem volna lenni. Édesapám szerint azonban a szocializmusban leginkább az orvosi egyetemek tartották

megérintettséget igen. Egy tudósnak nem mindennap adatik meg, hogy igazi alapvető felfedezést tegyen. Gyakran frusztráló, sikertelen kísérletek sokaságán kell átverekednünk magunkat. Néhányszor azonban megélhetjük a heuréka!-élményt. Ilyenkor egy felfedezés során megértünk valamit a természet lényegéből, mintha egy kapun át új bepillantást nyernénk a teremtő Isten gondolkodásába. Egy felfedezési élmény semmi máshoz nem fogható, főként akkor magával ragadó, ha a természet működésére egzakt magyarázatot tudunk adni.

– Az istenhitét racionális érvek vagy inkább személyes megérintettség alapozta meg?

– Mindkettő szerepet játszott ebben. Kategorikus tagadási periódust soha nem éltem meg, de a kritikai érzék mindig jelen volt és van bennem. A tudósok nem szeretik rögtön elfogadni az eléjük tolt téziseket, ott van bennük egyfajta egészséges kétkedés. Helyénvalónak tartom, ha ez vallási kérdések esetén is így van. Ez segít a válaszok keresésében, és abban, hogy minél racionálisabb feleleteket kaphassunk. Második amerikai tartózkodásom során – 1989 és 1993 között már orvosként, a saját családommal voltam az USA-ban – találkoztam más felekezetekkel is, sokkal intenzívebben, mint Magyarországon. Lenyűgözött, mennyivel jobban ismerik a Szentírást, mint mi, katolikusok. Mi vasárnapként részleteket hallgatunk belőle, holott a kis fejezetekből a nagy összefüggések nem tárulkoznak fel. Ezért addig nem nyugodtam, amíg végig nem olvastam a teljes Ó- és Újszövetséget. Több hónapomba tellett, és nagy élmény volt. Akkor úgy éreztem, a kezem ügyében van a Szentírás ismerete, bár természetesen nem teológusi szinten. Egyfajta hitbeli érzéket, vitaközi tudást és megerősítést kaptam ezáltal.

– Racionalistás és csodák. Kutatóorvosként hogyan vélekedik a csodás gyógyulásokról?

– Úgy gondolom, amit mi csodának nevezünk, az a „miért pont én?”, „miért pont most?”, „miért pont itt?” kérdésekre adott válasz. Egy személyes történettel szoktam ezt megvilágítani. Amikor az USA-ban éltünk, egyszer elkirándultunk a tíz évvel azelőtt kitört Mount Saint Helens-vulkánhoz. A százhuszonhárom éven át szunnyadó vulkán 1980-ban tört ki újra. Letarolta a környéket, de ottjártunk idejére már elcsendesedett. Autónkat a kráterrel szemközti hegyen hagytuk. A harmadik

gyermekünk nem akart kiszállni, ott maradt, mi pedig a szikla pereméhez sétáltunk, és onnan gyönyörködtünk a látványban. Egyszer csak nagy kiabálást, sikoltozást hallottunk. Egy autó gurult a szakadék felé. Hiszen ez a mi autónk, és ott ül benne a lányunk! Földbe gyökerezett

ge annak, hogy a mi autónk pont olyan ívben gurul, hogy eltalálja? Ha mindezen valószínűségek összeszorzódnának, hamar kijönne a tíz a mínusz tizenkettediken. Talán valóban csoda történt. De be tudjuk-e bizonyítani, hogy akkor a Jóisten beleszólt a világ folyásába? Ez lehetetlen. Ami történt, számunkra isteni beavatkozás volt. Hitünk szerint ő megvédett minket egy elképesztő tragédiától.

– A „miért pont velem?” kérdést gyakran feltesszük, ha valami sorscsapás ér minket.

– Van egy másik történetem, szintén a családommal kapcsolatos. Néhány évvel ezelőtt az akkor másfél éves unokánknál felmerült az autizmus gyanúja. Egy családi ebédnél ültünk, amikor megérkezett a diagnózis híre. Letaglózva fogadtuk, s ahogy ilyenkor mindenki, mi is a miértet kerestük. Előhozakodtam a vakon született ember történetével János evangéliumból. Miért vak ez az ember? A szülei vétkeztek, vagy ő vétkezett? Ki vétkezett? Ezeket kérdezték az apostolok. Krisztus azonban azt válaszolta: Senki nem vétkezett. Mindez azért van, hogy Isten dicsősége megnyilvánuljon általa. Ez hihetetlenül megerősítő kijelentés. Lehurrogtak. Hogy mondhatok ilyet? Nekem azonban ma is megerősítést ad. Hogy miért úgy történnek a dolgok, hogyan, annak okaira nem mindig tudunk választ adni, az nem a mi hatáskörünk. Nekünk el kell fogadnunk. Mindig azt mondom a családomnak is, a kollégáimnak is, nem az az érdekes, hogy valami miért úgy alakul, ahogy, hanem az, hogyan tudom arra fordítani, hogy holnaptól jobb legyek, még jobb legyek. Később kiderült, hogy az autizmushoz ADHD is társul. Az unokánk búbjáros, aranyos kislány. Figyelmünk nagy része most arra irányul, hogy segítsünk a lányunk családjának. Az unokánk mindig gyermeki lelkülettel lesz ott közöttünk. „Ilyeneké a mennyek országa.” Ez az üzenet ott van nekünk, mint egy figyelmeztető emlékkép.

(Az interjú az Új Ember 2024-es Kalendáriumában megjelent írás utánközlése.)

Trautwein Éva
Fotó: Lambert Attila

felekezetet képviselnek. Idén másodszer tartottak találkozót, engem is meghívtak. Nagyon sokan részt vettek az összejövetelen, és örömmel láttam ott a csillogó szemeket, a lelkekben égő tüzet.

– Hogyan élte meg, mit jelentett Önnek, hogy hitvalló keresztény családban nőtt fel?

– Volt egyfajta természetessége annak, hogy templomba járó család vagyunk, hiszen rutinná vált az Egyházzal való kapcsolatunk. A misékre többnyire nagy rohanásban jutottunk el, gyakran késve érkeztünk. Persze később magam is megtapasztaltam, milyen kihívás nagycsaláddal misére járni. A hittanórák a pécsi székesegyházban, elsősorban a latin miséken, és rendszeresen jártam hittanra. Az egyik osztálytársammal mi voltunk a fő ministránsok, formális di-

megtapasztalni az amerikai és a hazai iskolarendszer közötti különbségeket, ez nagyban segítette a világlátásom alakulását. Az amerikai állami gimnáziumban azt láttam, hogy aki tehetséges és ambiciózus, az akár már a középiskolás éveiben eljuthat a tanulmányaiban az egyetemi szintig. A hétvégeken matematikaversenyekre jártam, remek helyezéseket értem el, többször nyertem is. Mindemellett hitéleti szempontból is pozitív élmények érték, amelyek segítettek, felgyorsították a felnőtte válásomat. Hazatérve Dénes atyával már teljesen más emberként tudtam beszélgetni. Elkezdtem intenzíven ministrálni a pécsi székesegyházban, elsősorban a latin miséken, és rendszeresen jártam hittanra. Az egyik osztálytársammal mi voltunk a fő ministránsok, formális di-

meg a szakmai nívójukat, így az orvosi pálya felé fordultam. Segített, hogy érdekelt a fizika, a biológia, és Amerikában különösen megszerettem a kémiát. A tudomány és a felfedezés nagyon motivál, manapság is a kutatás a legfontosabb tevékenységem. Ha szükséges, meg is építem a kísérletekhez szükséges műszereket. A bennem élő kreatív mérnöki építési vágyat így ki tudom bontakoztatni.

– Sok kutató beszél arról, hogy munkájában elmélyülve egyszer csak találkozik Istennel. Önnek volt ilyen megtapasztalása?

– Sohasem volt igazán hitetlen életszakaszom, amikor elfordultam volna Istentől. Drámai megtapasztalást sem tudok azonosítani, de lelki

A BIBLIA ÜZENETE

Uram, hova, kihez menjünk?

Jn 6,60-69

Szép ünnepnapjaink, Nagyboldogasszony és Szent István királyunk méltó megünneplése után ezen a vasárnapon térjünk vissza még egyszer Jézus eucharisztikus beszédére, illetve e krisztusi tanítás összegzésére itt és most!

Több héten át táplálkoztunk az Oltárszentség titkát részletesen leíró Szent János evangéliumából (Jn 6). A csodálatos kenyérszaporítást követően mi is átkeltünk a túlsó partra, majd eljutottunk a kafarnaumi zsinagógába. Onnét tanított minket Jézus, egészen a múlt vasárnapig. Most pedig, üzenetét meghallgatva, vonjuk le a számunkra fontos következtetéseket Péter apostollal együtt!

Először is vissza kell mennünk Fülöp Cezáreájának vidékére, ahol Péter Mesterét Krisztusnak, az élő Isten Fiának vallotta meg. Mi is csak ezzel a hitvallással a szívünkben tudjuk megtalálni az Oltárszentségben velünk maradt Urunkat, Jézust, az égből szállott szent Kenyeret.

Másodszor be kell látnunk azt is, mennyire gyarlók vagyunk e mindennapi hitvallásban, s bizony, mi magunk is mily földi, emberi módon gondolkodunk, nem pedig az Isten terve szerint. Ilyenkor, mint Péter a bárkájában a csodálatos halfogás után, csak ennyit tudunk

mondani az Úr előtt leborulva: menj el tőlem, mert bűnös ember vagyok!

Harmadszor, épp méltatlanságunk tudatában, de Jézus irgalmas tekintetében megfürödve, s újra csak a Galileai-tenger partján, az Úr Krisztus előtt térdelve így valunk: Uram, te mindent tudsz, azt is tudod, hogy szeretlek! Ezentúl még jobban igyekszem megmutatni ezt neked!

„Hova mennénk,
ha nem hozzád?
Uram, szólj,
mert hallja szolgád!”

E három jelenet tükrében éljük át igazán a mai evangélium üzenetét. Amikor – ma is tapasztaljuk – oly sokan elpártolnak Jézustól, mivel szavait kemény beszédnek tartják. Holott nem az ő szavai kemények, inkább mi vagyunk puhák, Kerényi Lajos atya szavaival afféle „lekvár keresztények”.

Az Úr Jézus pedig ma sem „látosítja” örök ígét. Tőlünk ugyanúgy kérdezi: „Ti is el akartok menni?” A mi válaszunk sem lehet más, mint Péteré: „De Uram, hova, kihez menjünk?” Ahogy fiatal keresztények éneklik ma is: „Hova mennénk, ha nem hozzád? Uram, szólj, mert hallja szolgád!” A régi egyházi ének is ezt súgja: „Kihez menjünk, Uram Jézus? Igazság, út csak te vagy. Benned hiszünk és remélünk, soha, soha el ne hagyj!” (Szent vagy, Uram, 226).

Bognár István

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

Ünnepek és jeles napok (34.)

Egyházi évünk vége felé, ténylegesen az utolsó napokban, augusztus 29-én – minthogy a bizánci Egyházban szeptember 1-jével kezdődik az újév – nagy ünnepet tartunk: Keresztelő Szent János fejevételének ünnepét üljük. A „tisztés és dicső próféta, a tisztés előhírnök” tisztelete kimagasló helyet kap az Egyházunkban. Ugyanis nyilvános ünneppel ünnepeljük a születésnapját és a fejevételét. Csenedesebb módon megemlékezünk a fogantatásáról, valamint fejének megtalálásáról, ez utóbbról három alkalommal is.

A Keresztelő János tiszteletére írt és a reggeli istentiszteletben elhangzó fényének frappánsan tárja elő az ünnep lényegét: „Kit a próféták közül legnagyobbak ismerünk, és az apostolok előképe volt, koszorúzzuk meg szívből jövő énekekkel a kegyelem Előhírnökét, mert ma az Úr törvényéért lefejezték.”

Hogy János a legnagyobb próféta volt? Arról maga az Úr Jézus tanuskodott, amikor elmondta róla, hogy „asszonyok szülöttei közt nem született nagyobb Keresztelő Jánosnál” (Mt 11,11). Aztán Illéshez, az Őszövség nagy prófétájához hasonlította. Sőt! Kifejezetten megmondta, hogy János a „prófétának is nagyobb” (Mt 11,9). A születésnapjában pedig azt énekeljük róla, hogy „a prófétának próféta fia, a próféták legnagyobbika”. Fejevételének ünnepén viszont többet mond róla a vecsernyei sztíhira: „mint a halandók legnagyobbját, méltó tisztelettel magasztaljuk” őt.

Fényénekünk szövege szerint nemcsak nagy próféta volt János, hanem „az apostolok előképe” is. Az Ó- és az Újszövség határára állva ő már hamarabb elkezdte a működését,

amit az apostolok folytattak. Isten országának örömhírét hirdelve bűnbánatra szólított fel: „Tartsatok bűnbánatot, mert közel van a mennyek országa!” (Mt 3,2), amit Jézus majd szó szerint megismétel (Mt 4,7). János tanítványai közül lettek Jézus első tanítványai (Jn 1,3). S hogy milyen eredményes volt János „apostoli” tevékenysége, azt az első pünkösd utáni eseményekből is megtudjuk. Amikor Pál apostol Efezusba ment téríteni, ott találkozott János tanítványaival, akik a bűnbánati keresztségben részesültek. János tehát előkészítette az utat ahhoz, hogy megkapják a valódi keresztséget és a Szentlelket (ApCsel 19,1–7).

Buzdítást is kapunk az ünnepi fényekből, hogy „koszorúzzuk meg szívből jövő énekekkel” Keresztelő Jánost. S íme, meg is tesszük! A vecsernye egyik énekében: „A prófétát és vértanút, az Üdvözítőt megkeresztelőjét, jertek, népek, magasztaljuk.” A reggeli istentiszteletben: „A törvény és a kegyelem közbenjáróját, hívek, egybegyűlvén, összhangzólag magasztaljuk.”

Ezen az ünnepen természetesen a liturgikus szövegek túlnyomó része arról szól, hogy Heródes lefejeztette Keresztelő Jánost. Az evangélium részletesen leírja a történetet a csúcsponttal együtt: Heródes „küldte a hóhért, azzal a paranccsal, hogy hozza el János fejét. Az ment, és lefejezte a börtönben” (Mk 6,27). Liturgikus szövegünk a tanulságot is kiemeli: „az Úr törvényéért”, illetve annak megtartásáért történt ez. János nem volt hajlandó engedni belőle, bár vértanúsággal kellett fizetnie érte!

Ivancsó István

A hét liturgiája

B év

AUGUSZTUS 25., ÉVKÖZI 21. VASÁRNAP (Szent Lajos, Kalazanci Szent József áldozópap, Patrícia) – Józs 24,1–2a 15–17.18b (A választott nép megígéri, hogy az Úr lesz az Istene, és mindig őt fogja szolgálni.) – Ef 5,21–32 (A házastársak látható egysége nagy titok: az apostol Krisztusra és az Egyházra vonatkoztatja.) – Jn 6,60–69 (Uram, kihez menjünk? Az örök élet ígéi nálad vannak!) – Zsolozsma: I. zsolnárhét – Énekrend: Ho 222 – EE 591, Ho 222 – EE 144, Ho 109 – EE 596, Ho 150 – EE 200.

AUGUSZTUS 26., HÉTFŐ (Izsó, Natália, Tália) – 2Tessz 1,1–5.11b–12 – Mt 23,13–22.

AUGUSZTUS 27., KEDD – Szent Mónika emléknapja (Gáspár, Cézár) – 2Tessz 2,1–3a.13–17 – Mt 23,23–26.

AUGUSZTUS 28., SZERDA – Szent Ágoston püspök és egyház-

tanító emléknapja (Hermina, Elmár) – 2Tessz 3,6–10.16–18 – Mt 23,27–32.

AUGUSZTUS 29., CSÜTÖRTÖK – Keresztelő Szent János vértanúsága emléknapja (Beátrix, Szabina) – Jer 1,17–19 – Mk 6,17–29.

AUGUSZTUS 30., PÉNTEK (Rózsa, Letícia) – 1Kor 1,18–25 – Mt 25,1–13.

AUGUSZTUS 31., SZOMBAT (Erika, Arisztid, Bella) – 1Kor 1,26–31 – Mt 25,14–30.

SEPTEMBER 1., ÉVKÖZI 22. VASÁRNAP (Artúr, Egyed, Tamara, Egon) – MTörv 4,1–2. 6–8 (Tartsatok meg pontosan és lelkiismeretesen az Isten parancsait!) – Jak 1,17–18.21b–22.27 (A tanítást váltsátok tettekkel!) – Mk 7,1–8.14–15.21–23 (Isten parancsa fontosabb, mint az ősök hagyományai.) – Zsolozsma: II. zsolnárhét – Énekrend: Ho 229 – EE 589, Ho 229 – EE 154, Ho 126 – EE 596, Ho 274 – EE 361.

PÁRBESZÉD A LITURGIÁRÓL

Az Eucharisztia ünneplése (170/7b)

Az Eucharisztia kiengesztelő és bűnbocsátó hatásába vetett hit legnagyobb mértékben a nem megismételhető nyilvános bűnbánattartásban jutott kifejezésre. Annyi bizonyos, hogy a bűnbánattartás ideje egybeesett a liturgikus közösségből történő kizárás tartamával. Mivel a büntetések igen súlyosak voltak, és az élet során csak egyszer lehetett bűnbánatot tartani, az ősegyház keresztényei szívesen gyakorolták a mindennapi bűnbánatot. A kor egyházi írói által kifejtett tanítás szerint hitték, hogy az Eucharisztia vétele során bocsánatot nyernek a bűnök: ez vonatkozott minden szokásos vétekre (bocsánatos bűnök), még a súlyosabbakra is, amelyek nem estek az Egyház hivatalos fegyelmi ítélete alá, és amelyek máskülönben kívül estek az Egyház bűnbánattartási gyakorlatán. Így a bűnbánat kérdésének szentelt Pásztor című művében Hermasz sem ír a bűnök megbocsáthatatlanságáról; ugyan felsorolja őket, de inkább a bűnbánó szívbeli töredelme érdekli. A bűnbánat és a megtérés nála egyaránt kegyelmi adomány.

Szent Ágoston megelőzően Római Szent Kelemen így ír: „Szegezzük figyelmünket Krisztus vérére, ismerjük fel, mennyire értékes az Istennek, a mi Atyánknak, hogy azt a mi üdvösségünkért ontotta, és ezzel az egész világ számára meghozta a megtérés kegyelmét” (vö. 1Pét 1,19).” (Római Szent Kelemen, Levél a korintusiakhoz VII. 4.)

A Didakhé szerzője az áldozatbemutató tiszteletének feltételül előírja a bűnvallomást:

„Az Úr napján összegyűlve törjétek meg a kenyeret, és adjatok hálát, előtte tegyetek bűnvallomást, hogy tiszta legyen áldozatotok!” (Didakhé XIV. 1.)

A katolikus hagyományban a személyes, ismételt bűnvallomás (gyónás) bevezetése, az eucharisztikus gyakorlat és tanítás változásával együtt – amely a bűnbánat lehetőségét, a megtéréshez nyújtott segítséget és az irgalmaságot hangsúlyozta – a skolasztikus teológiában némileg elhomályosította az Eucharisztia bűnbocsátó hatásába, illetve képességébe (ol. *capacitá*) vetett hitet. Ennek ellenére az a tanítás, miszerint az eucharisztikus áldozat képes minden bűn megbocsátására, szerves része volt a Tridenti Zsinat tanításának. Ők az Eucharisztia engesztelő értékének a reformátorokkal szembeni megerősítésére törekedtek: „ezért a szent zsinat azt tanítja, hogy ez az áldozat valóban engesztelő (vere propitiatorum esse). Így már megtörténhet, hogy ha igaz szívvel és helyes hittel, félelemmel és tisztelettel, töredelmesen és bűnbánóan járulunk Istenhez, »irgalmat találunk és kegyelmet kapunk, amikor segítségre szorulunk« (Zsid 4,16). Ezen áldozattal az Úr kiengesztelődik, megadja a kegyelmet és a bűnbánat adományát, elengedi a vétket és a legnagyobb bűnököt is (crimina et peccata)”. (DH 1743: Tridenti Zsinat, 22. ülés, 1562. szeptember 17.)

Sztankó Attila

A HÉT SZENTJE

Szent Ágoston

Augusztus 28.

Aurelius Augustinus római eredetű kisbirto- kos család fia volt. Apja csak a halálos ágyán keresztelkedett meg, ami akkoriban nem számított ritkaságnak. Anyja, Mónika viszont mélyen hívő keresztény asszony volt.

Ágoston szellemének elevensége nagyon korán megmutatkozott. Diákkorának első éveit Tagastében töltötte, később pedig Madaurában egy grammatikus iskoláját látogatta, hogy majd rétor lehessen belőle. 371-ben Karthágóban retorikai és jogi előadásokat hallgatott. Itt összekötötte az életét egy számunkra ismeretlen nővel. Született egy fiuk is, akit Deodatusnak neveztek el. Ágoston a tanulásban elért sikerei felfuvalkodottá tették, anyja vallását „dajkamesének” tartotta. De a hitelenségben soha nem talált nyugalmat.

Jó időre a manicheus tanítás halójába került. Ez a Közép-Ázsiából származó, vallásos színvetű filozófia kétszáz évvel korábban szivárgott be a Földközi-tenger medencéjébe.

Ágoston tizenhárom éven át Tagastében tanított, majd a kis provinciabeli városból előbb Karthágóba, később Rómába, végül 384-ben a birodalom akkori fővárosába, Milánóba került. Tanítványai csodálták. Milánó lett Isten-

hez vezető útjának döntő állomása. Akkoriban Ambrus püspök naponta prédikált a városban. A római arisztokrata származású püspöknek, aki a kicsinyek és a szegények pásztorja lett, magával ragadó szónoki képességei és kiemelkedő műveltsége volt, s ezzel nagy hatást tett Ágostonra.

Mélyen megrendítette Remete Szent Antal élete, amelyet Szent Atanáztól olvasott, és meglátta benne a szerzetesség ideálját. Egyre inkább érlelődött benne a megtérés gondolata. És az út, ami harminkét éven át tartott (s amelyről a Vallomások című művében is olvashatunk) végül elvezette az Úrhoz. Édesanyjával, a fiával és néhány barátjával együtt visszavonult a Milánótól északra fekvő Cassiacumba. Az egyik barátjának volt ott birtoka. 387. április 23-án, húsvét vigiliáján Ambrus megkeresztelte Ágostont a fiával és a barátjával együtt.

Édesanyja, Mónika a hazafelé vivő úton meghalt. Ágoston mindenét eladta, és barátival szerzetesi életet kezdett. Egy napon Hippóban a templomban volt, amikor a város öreg püspöke, Valerius arról beszélt a híveknek, hogy válasszanak ki maguk közül egy férfit, aki papként a segítőtje lesz, főként a prédikálásban. A jelenlévők észrevették Ágostont, és mondogatni kezdték: „Ágoston legyen a pap!” Ő tiltakozott, mentegetőzött, sirt, de hiába: a szentelése eldöntött kérdés volt.

Figyelmét és tanulmányait a Szentírásra, a teológiai és lelkipásztori kérdésekre irányította. Harmincöt éves volt ekkor. Öt évvel később meghalt Valerius püspök, és Ágoston követte őt a hivatalában. Hippó akkor Észak-Afrika második legjelentősebb városa volt, de Ágoston hatása messze túlszárzott annak határára: hamarosan ő lett az egész észak-afrikai püspöki kollégium feje, sőt az egész Egyház teológiai öntudata és lelkiismerete. „Nem elnökölni, hanem szolgálni” – vallotta. A püspöki teendőket ellátása mellett a teológiát sem hanyagolta el. Amikor meghalt, száztizennyolc könyv és kétszáztizennyolc levél maradt utána.

L. K.

A hit a legfontosabb az életben

Beszélgetés Erdő Péter bíboros, prímással Szent István ünnepéről

Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek a vatikáni médiának adott interjújában személyes lelki útjáról beszélt Szent István és Nagyboldogasszony ünnepe előtt. A Vatikáni Rádió magyar adása augusztus 14-én tette közzé az interjú magyar fordítását.

„A hit a legfontosabb az életben, ezért a mások hitének szolgálata, a hit átadása, a hit oktatása és mindenekelőtt a hit szolgálata a liturgiában – ezek az élet legnagyobb dolgai.” Erdő Péter a Vatican Newsnak adott interjújában arról a meggyőződéséről szövegezte, amely hivatását ösztönözte. A bíboros személyes hitéleti útjáról is beszélt, amely családjában formálódott a kommunizmus időszakában, valamint arról a tiszteletről, amelyet a magyarok éreznek Nagyboldogasszony és Szent István iránt.

A helyi egyház augusztus 20-án tartja, a világegyházban augusztus 16-án ünneplik Szent István liturgikus emléknapját. Magyarország több mint fele keresztény, és a kommunista rendszert követően a hit a remény magvát kínálja Európában, amely egyre inkább hajlamos arra, hogy elveszítse gyökereit – hangsúlyozta Erdő Péter bíboros.

– **Bíboros úr, néhány nap múlva tartja Magyarország Szent István ünnepét. Melyek a főbb események? És miért olyan jelentős ez az ünnep?**

– Szent István volt az ország első keresztény királya. Uralkodása idején, ezer évvel ezelőtt Magyarországot nem durva eszközökkel, hanem a meggyőzés és a szervezethez való kötődés útján tették kereszténnyé. Szent István a magyar állam egységét is jelentti. Emiatt nemcsak a hívő katolikusok, hanem mindenki tiszteli a személyét és ezt az országos szinten megünnepelt emléknapot is. Ami a programot illeti, minden évben egy katonai eseménnyel kezdődik a nap: az új tisztek leteszik az esküt. Ezt követik a politikai, majd délután a vallási események, mint a szentmise a Szent István-bazilika előtt és a nagy körmenet az első szent király megmaradt Szent Jobb-erklényével. A körmenet után kerül sor a tűzijátéokra. A nap népnepéppel zárul.

– **Hogyan magyarázná el egy külföldinek, hogy a magyarok számára ki Szent István? És miért olyan széles körben elterjedt a kultusza az Egyházban?**

– A magyarok számára általában Szent István az a király, akinek nem csak célszerűségéből voltak keresztény elvei. Keresztény lett, mint apja, Géza fejedelem, de személyes meggyőződésből is. Mindent megtett tehát a keresztény kultúra és világnézet megerősítése érdekében. Magyarországon ez a gazdasági fejlődéssel és a körülöttünk élőkkel való új kapcsolat kialakításával is járt. Ezért a történések meg

vannak győződve arról, hogy ettől a nagy döntéstől függött a magyarság mint nép fennmaradása. Szent István azt akarta, hogy a magyarok bekerüljenek az európai keresztény népek nagy családjába. Nagy döntés volt, mert a király misszionáriusokat kért, főleg Nyugatról. Élete során azonban a keresztény Nyugat és Kelet még nem vált szét egymástól. István király 1038-ban halt meg, tehát a keleti egyházszakadás előtt. Ezért az ortodox egyház is szentként és apostolként tiszteli, mint aki megtérítette népét.

– **Szent István alakja Magyarország mint keresztény ország történelmének kezdeteihez vezet vissza bennünket. Más európai országokban ez a kapcsolat a kereszténység által fémjelzett történelmi gyökerekkel elveszni látszik. Néha ezek a gyökerek vitathatóknak, eltávolíthatóknak vagy megtagadottak tűnnek. Mi a véleménye erről a kulturális trendről?**

– Számunkra alapvető marad a Mit brennender Sorge kezdetű enciklika, amelyet XI. Piusz pápa tett közzé 1937-ben, a II. világháború előtt. Ebben megállapítja a Szentatya, hogy a nemzetek mint kulturális közösségek a saját nyelvükkel, emlékezetükkel, a saját struktúráikkal és kultúráikkal valódi értéket képviselnek, a teremtés gazdagságához tartoznak, ezért kedvesek a Teremtőnek. A Bibliában több helyen azt találjuk, hogy még az utolsó ítéletkor is az Úr ítéli meg a népeket. Még a népeket is, nem csak az egyéneket. Tehát a népeknek bizonyos szerepük van Isten nagy tervében, de a nemzetek nem képviselik a legfőbb értéket. A nemzetekre így tekinteni bálványimádás lenne, ezért mindig ezt az egyensúlyt keressük, amelyet a pápai tanítás kijelöl. És ez a tanítás napjainkban is aktuálisnak tűnik.

– **Ebben a helyzetben mit jelent a keresztény hit nyilvános megünnepelése egy olyan ünnep esetében, mint Szent Istváné?**

– A nyilvános és a magánszféra nem választható szét az emberi életben, a társadalmak életében, mert a döntések meg a magánszférában is ki-

hathatnak a társadalomra, és fordítva. Így soha nem marad üresen a köztér, az utcák, a terek. Vagyis nem lehetséges, hogy ne létezzen olyan szimbólumok, amelyek kifejeznek valamilyen világlátást. Még a kommunizmus idején is sok szobor volt, sok minden, ami a kommunista világnézetet fejezte ki. Albániában például Enver Hodzsa diktátor piramist építtetett magának Tirana központjában. Tehát a köztér nem marad teljesen üres. És a keresztény szimbólumok? A templomok például azt jelzik: sok nemzedék felismerte, hogy nem a mindennapi élet a legfőbb horizont, hanem van egy magasabb horizont, amely értelmet és értéket ad életünk apró dolgainak. Ezért fontos, hogy gondoljunk időnként legalább a nagy ünnepekre, erre a valóságra.

– **A mai magyar fiatalok talán nem élték át azokat a nehézségeket, amelyekkel az előző generációk – mint az Öné – a hit megélésében és a tanúságtételben találkoztak, olyan időkben, amikor a politikai hatalom ki akarta irtani a kereszténységet a nemzeti identitásból. Abban a nehéz időszakban, amikor fiatal volt, mi segített abban, hogy ne veszítse el a hitét?**

– Először is a szüleim, a családom, mert nemcsak imádkoztunk otthon, hanem a vallási ünnepekről is beszélgettünk, együtt jártunk templomba, de édesapám is tanított minket katekézisre. Aztán megtudtuk, hogy édesapám jogászként nem gyakorolhatja a hivatását, mert túlságosan vallásosnak tartják. Édesanyám, aki tanár volt, nem taníthatott, mert túlságosan vallásosnak tekintették. Tehát láttuk, mi volt a fontosabb az életben. Természetesen a hit állt az első helyen. Így mindezt nem tragikus módon élték meg a szüleim, hanem természetesen, vagyis a hitnek abban a természetességében, hogy Isten a legfőbb, és hogy a vallás a legfontosabb az életünkben.

– **Amit elmondott, hogy a szülei katolikusok voltak, és ezt nem titkolták, és hogy a kommunista rezsim megtiltotta nekik a hivatásuk gyakorlását, mit jelentett az Ön számára? Példa volt? Szerepet**

játszott abban, hogy elfogadta a papi hivatást? Mesélje el azt is, hogyan fedezte fel a hivatását egy hasonló kontextusban...

– Biztosan [volt szerepe benne]. Ha a hit a legfontosabb az életben, akkor mások hitének szolgálata, a hit közvetítése, a hit oktatása és mindenekelőtt a hit szolgálata a liturgiában az élet legnagyobb dolgai – a legfontosabbak, amiket az ember megtehet, és a leghasznosabbak, mások üdvössége érdekében is. Ez a fő motiváció, amit már ifjúként éreztem. Így aztán fokozatosan arra a dön-

tésre jutottam, hogy belépek a szemináriumba.

– **Ferenc pápa azt akarta, hogy a szentévet megelőző év különleges legyen, az imádság éve. Hogyan éli meg ezt az évet?**

– Az imaéletem középiskolás koromban kezdődött igazán. A napot mindig Szent Pál Korintusiaknak írt első leveléből a szeretethimnusszal kezdtem, és a Te Deum elimádkozásával fejeztem be. Tehát az ima keretét adott a napjainknak. A lelkiatyám azt ajánlotta, hogy elmélkedjek kicsit a Szentírásról: nem több mint tíz percet, mindig, mindennap. Egy részletről az Újszövetségből, ami szintén nagy segítség az életben való eligazodásban az imádság évében, ami most zajlik. Az egyházmegyében pedig vannak személyes és közösségi programok. Minden elsősorban délelőtt 10 órakor rózsafüzérimát tartunk a Szent István-bazilika előtt, a téren, ahol az emberek térden állva mondják el a rózsafüzért, ami nagy tanúságtétel a világ előtt. Továbbá az Örökimádsá-templomban mindennap van szentéveimádság reggel 8-tól este 6 óráig. Egy másik templomban, a Szent Angyalok templomában egész nap – még éjszaka is – szentéveimádsást tartunk. Ezen túl minden elsőpénteken este 6 órakor az Emmánuel Közösség

imaestet szervez szentmisével és gyónási lehetőséggel. Minden csütörtökön este 8 órától péntek reggel 5 óráig tartanak szentéveimádsást a Szent István-bazilikában. Aztán a pesti ferenceseknél van gyónási lehetőség, mindennap 6 és 22 óra között. Végül minden elsősorban rózsafüzért és szentmisést tartunk a családkért és a fiatalokért. Most próbáljuk meghatározni azokat a templomokat, amelyekben lehetőség lesz a Szentszék által biztosított búcsú elnyerésére.

– **Egy pillanatra visszatérve Szent Istvánhoz: már majdnem Nagyboldogasszony ünnepe van, és tudjuk, hogy Szent István nagy tisztelettel adózott a Szűzanyának. Milyen jókívánsága van erre az ünnepre? Van valami különleges gondolata ezekre a napokra?**

– Igen. Szent István felajánlotta a koronáját és országát Szűz Máriának. Magyarország volt az első ország a hagyomány szerint, amelyet felajánlottak a Szűzanyának, ezért Magyarországon Szűz Máriát népünk patrónájaként tisztelik. Öröm tudni, hogy sok más nép is van, amely időközben Szűz Máriát választotta patrónájának, mert ugyanannak az Édesanyának több gyermeke is lehet.

Forrás: Vatikáni Rádió
Fotó: Merényi Zita (archív)

HÁLAADÓ ZARÁNDOKLAT LENGYELORSZÁGBA

WADOWICE - KRAKKÓ - ÓSZANDEC

2024. október 7-9.

Közös szentmiseünnepelés és hálaadás

Erdő Péter bíboros, prímással

a krakkói Isteni Irgalmasság bazilikájában lévő

magyar kápolna felszentelésének 20. évfordulója alkalmából.

LELKIVEZETŐ:

Horváth Zoltán atya,

az Avilai Nagy Szent Teréz templom plébánosa

ZARÁNDOKLATVEZETŐ:

Kuzmányi István diakónus

A zárandokút a Magyar Kurír és az Új Ember katolikus hetilap kiadója és a Via Sacra Zárandok Utazási Iroda szervezésében valósul meg.

További információ és jelentkezés:
VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA
+36 20 500 5050 | www.viasacra.hu

Harmincöt éve segíti a menekülteket a Magyar Máltai Szeretetszolgálat

Harmincöt évvel ezelőtt, 1989. augusztus 14-én a keletnémet menekültek befogadásával a korszak legnagyobb humanitárius akcióját indította el a Magyar Máltai Szeretetszolgálat (MMSZ). A menekültek támogatása napjainkban is a küldetés része, a karitatív szervezet több száz, fegyveres konfliktusok elől elmenekült családról gondoskodik Magyarországon.

az MMSZ, a délszláv háború kitörése után pedig ötezer vajdasági, szerbiai és horvátországi menekültet szállított

Kozma Imre a keletnémet menekültek között 1989 augusztusában

Magyarországra és fogadott be a háború végéig.

A 2010-es években a Magyar Máltai Szeretetszolgálat távoli földrészek

Segélyszállítmány indul Ukrajnába a háborús menekültek támogatására

élő menekültek hazatérését támogató programokat indított Afrikában és a Közel-Keleten. Szíriában kórházat bővített, mozgó orvosi rendelőket állított

szolgálatba, önfenntartó mezőgazdasági farmot létesített, a múlt évi földrendés után pedig egyedüli nyugati segélyszervezetként működött közre az ellátás megszervezésében. Afrikában népes nyomortelepeken létesített egészségügyi ivóvíz és tisztálkodási lehetőséget biztosító központokat, és a falvaikba visszatérő családok megélhetéséhez adott eszközöket és felszerelést. Az azóta is zajló segítő programok célja, hogy a nélkülözés ne kényszerítsen még több embert arra, hogy elhagyja országát.

Napjainkban háború vagy fegyveres konfliktusok elől Magyarországra érkezett, és tartósan itt maradni szándékozó menekült családok százairól gondoskodik a Máltai Szeretetszolgálat. A segélyszervezet integrációs programjában ukrán, latin-amerikai, örmény emberek, valamint hitük miatt otthonaikból elűzött keresztények vesznek részt. Az érintett családokat az MMSZ nem csupán elszállásolja, hanem a beilleszkedésüket is intenzíven támogatja: a gyerekek magyar iskolákba, óvodákba járnak, a felnőttek segítséget kapnak a munkába álláshoz, mindenki nyelvtanításban vesz részt, a traumák feldolgozásában szakemberek, a mindennapos problémák megoldásában családmentorok segítenek, hogy a program végén a családok megerősödve, további támogatás nélkül folytathassák önálló életüket.

Forrás és fotó: Magyar Máltai Szeretetszolgálat

Krisztusi kor

Immár 33. alkalommal rendezték meg a Bugaci Ifjúsági Lelkigyakorlatos Tábort

Augusztus 4. és 11. között harmincharmadik alkalommal tartották meg a Mórícsgát és Bugac között fekvő Hittanyán a Bugaci Ifjúsági Lelekgyakorlatos Tábort, a Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmege évről évre megrendezett ifjúsági programját. Az alábbiakban Finta József általános érseki helynök, táborvezető beszámolóját olvashatják.

Táborunk „krisztusi korb” lépett. Ez a tény arra sarkallt minket, hogy – elsősorban önmagunknak – feltegyük a kérdést:

hogy lehet krisztusivá tenni a korunkat? Hogyan lehet Jézust jelenvalóvá tenni az emberek között a 21. század első felében? A lezajlott előadások, csoportbeszélgetések, közösségi alkalmak ebben igyekeztek segítséget nyújtani

a mintegy kétszáz jelen lévő fiatalnak.

Vendégünk volt ebben az évben Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek és Varga László kaposvári megyéspüspök; Hortobágyi Cirill pannonhalmi főapát; Török Csaba egyetemi tanár, plébániai kormányzó; Vecsei Miklós, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat alelnöke; Farkas István piarista szerzetes, valamint főegyházmegegyén több papja, szerzetese, világi szakembere.

A részt vevő fiatalok, gyerekek nagyon jól érezték magukat, sokat gazdagodtak mind lelki, mind közösségi értelemben. Már

most készülődnek a jövő évi táborba, amelyre terveink szerint 2025. augusztus 3. és 10. között kerül sor.

Forrás és fotó: Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmege

Papi MÉCS-lelkigyakorlatot tartottak házaspárok részvételével

A MÉCS Napok szolgálatában részt vevő házaspárok kétfévente szervezik meg Gabriel Calvo papoknak, szerzeteseknek szóló lelkigyakorlatos programját. Az idei, immár tizenkettedik alkalom is baráti, testvéri légkörben zajlott augusztus 5. és 8. között Budapesten, Bíró László nyugalmazott tábort vezető püspök vezetésével.

A püspök tanításai után egy-egy pap, illetve házaspár osztotta meg a papi hivatás témáihoz kapcsolódó élményeit, majd a résztvevők öt-hat fős kiscsoportokban beszélgettek. A lelkipásztorok nyitottan fogadták a témákat, amelyek a papság alapvető követelményeit járták körül. Bíró László püspök sok szenvedésben megérlelődve, fizikai nehézségei közepette a Lélek erejével, valójában a példájával tanított.

A MÉCS Napok korábbi résztvevői közül házaspárok és egyedülálló vállalták, hogy egy-egy papot imában hordoznak a lelkigyakorlat alatt. A Szentlélek sok felismeréssel, erővel és jó indítással ajándékozta meg a résztvevőket, akik a zárókörben így tekintettek vissza a lelki napokra: „Meglepően interaktív és intenzív lelkigyakorlat. Jók voltak a témák. Szükségünk van erre, hogy időnként megálljunk, elgondoljunk papságunk alapjain. Lelkileg felfrissültem, papságomban megújultam.”

„Felkavarta az állóvizet, megvigasztalódtam, hogy mások is dolgoznak. Nemcsak nekem nehéz, nemcsak én kapaszkodok Isten kezébe, hanem mások is – ez segített. A szolgálatunkat intenzíven újra kellett gondolnunk, most kezdődik csak a lelkigyakorlat. Épültem a többiek által is, különösen hálás vagyok a házaspároknak.”

„Harmadik alkalommal vagyok itt, a legjobb lelkigyakorlatok közé tartozik, na-

gyon élveztem. Olyan anyagot adtak, amin otthon is elmélkedhetek.”

„Újonc vagyok. Ahol eddig voltam lelkigyakorlaton, ott sok volt a holt idő. Itt ez nem volt... A csoportban láttam, hogy más is küzd hasonló problémákkal.”

„Nagyon sokat épültem: új módszerek, új látásmód; intenzív lehet tenni a lelkinapokat. Azért jöttem, hogy kicsit felrázzam a lelkivilágomat. Hálás vagyok a gondolatokért, a tanúságtételekért.”

„Remélem, hogy sikerül új alapokra helyezni a lelkipásztorokodat. Az időmet kell jobban beosztanom. Összegyűjtöm, hogy mire kell jobban figyelnem.”

„Én vagyok a legidősebb. Jó volt hallani, hogy a fiatalabbak mennyi minden jót csinálnak. Jó volt, hogy az ország szinte minden részéből jött paptársakkal találkozhattam.”

„Nagyon jó volt, hogy az atyákkal egymásért imádkozhattunk. Mikor imádkozhatunk mi így a papjainkért?”

„Mennyi hasonlóság van a papi és a házaspár között. A beszélgetések legfőbb hozadéka számomra az, hogy minden pap mögött ott van egy fiúcska, egy fiatal, aki valamikor igent mondott Isten hívására. Testvérek vagyunk, emberek. Ezentúl máshogy fogok nézni minden papra.”

Ménesi Balázs és Ménesi Krisztina
Forrás és fotó: MÉCS lelkiségi mozgalom

Harangszentelést ünnepeltek a megújult balatonfüzfői templomban

Amikor az épületek megújulnak, az annak a jele, hogy a lelkek nemcsak megújulni akarnak, hanem élni hívatastuknak megfelelően – fogalmazott Udvardy György veszprémi érsek augusztus 10-én, Balatonfüzfőn, ahol felszentelte a Jézus Szíve-templom új harangjait, valamint megáldotta a felújított plébániaépületet és templomtetőt.

Köszöntőjében az érsek arra buzdított: adjunk hálát a teremtő Mennyei Atyának és Gondviselőnek, hogy engedi, szolgálhasuk őt, engedi, hogy közösségben élhessünk, engedi, sőt bátorít minket arra, hogy egymásra figyelve – az épületeink által is – a jövőt építsük.

A megjelenteket Konrád Károly országgyűlési képviselő és Lapos Norbert plébános is köszöntötte. A plébános kiemelten szólt a plébániaépület teljes felújításáról, a templom tetőszerkezetének és villámhárító rendszerének megújításáról, valamint az új harangok beszerzéséről, ami a hívek adományaiból valósult meg.

A szentmise kezdete előtt Udvardy György megáldotta az épületeket, majd az új harangokat, amiket imádság mellett emeltek helyükre a templomtoronyba.

A szentmisén az érsek prédikációjában Isten országának törvényéről, a bűzmagról szóló példabeszédről szólt, mely Jézus Krisztus tanításában és áldozatában válik érthetővé. Ha a bűzmag nem esik a földbe és nem pusztul el, nem hoz termést – látjuk, a természet

így növekszik, a mag földbe kerül, fölemészttődik, elpusztul, és aztán élet fakad belőle. De van egyszemélyes példabeszédünk is erről a dinamikáról, amikor áldozatot hozunk valakiért – mondta a főpásztor.

A „bűzmag törvénye” Jézus Krisztus személyében, tanításában és áldozatában válik teljesen érthetővé és teljesedik be. A szeretetnek a természete ez, és a szentháromságos egy Isten belső természete mutatkozik meg ebben a törvényben. Jézus nemcsak tanít erről, hanem példát is ad. Ő az engedelmes Fiú, aki szereti az Atyát, aki jön, hogy bennünket

éltessen. Szereti azokat, akiket az Atya rábízott, életét áldozza értük. És hiszi – és ezt a hitet, bizalmat adja tovább –, hogy az Atya élettel ajándékozta meg azokat, akik benne bíznak, életre kelti az övéit. A bűzmag törvényében az élet, a halál és a föltámadás titkát fedezzük fel.

Udvardy György felidézte Szent Lőrinc diakónus példáját, aki vértanúságával a bűzmag törvényét teljesítette be. Az érsek emlékeztetett Bódi Mária Magdolna életpéldájára is, aki ebben a templomban tett szüzességi foga-

dalmat és ajánlotta az életét Jézus Krisztusnak 1941. október 26-án, és áldozatával tanúsította hitét. A bűzmag törvénye teljesedett be az ő életében is, és nagy példa ez számunkra. Mert ez nemcsak mások életében, hanem a távoli szentek életében, hanem a mi életünkben is megvalósul. Mindannyiunk életében, akik Krisztushoz kapcsolódunk, mert Krisztus maga teljes életére hív bennünket. Jézus tanítása, példája és szentjeink példája bátorít bennünket: ne féljünk az áldozattól, ne féljünk attól, hogy beletestesüljünk a ránk bízott életébe, mert Isten életre kelti az ő szentjeit!

Mindehhez honnan lesz az erő? – tette fel a kérdést az érsek. – Ugyancsak Bódi Mária Magdolna élete adhat erre példát. Az ő erőforrása a Krisztussal való eucharisztikus találkozás volt, a napi szentmise, amiért kész volt áldozatot is hozni. Az Eucharisziában jelen lévő Krisztus jelenvalóvá teszi számunkra a bűzmag törvényét, és amikor magunkhoz vesszük, akkor is teni erejével műveli is bennünk, hogy képesek legyünk hinni ebben a törvényben és ennek megfelelően cselekedni.

A szentmise záróáldása után a hívek kivonultak az érsekkel és a paptestvérekkel együtt, és elimádkozták az Úrangyala imádságot, miközben első alkalommal szólaltak meg a templom új harangjai.

Az ünnepen jelen volt Sulyok Tamás köztársasági elnök és felesége, Nagy Zsuzsanna is, akik szabadságukat töltik a Balatonnál.

Forrás és fotó: Veszprémi Főegyházmege

A rossz sohasem lehet erősebb Istennél

Nagybúcsúját ünnepelte a budapest-belvárosi főplébánia-templom

(Folytatás az 1. oldalról)

A szentmise kezdetén Osztie Zoltán plébános köszöntötte Bíró Lászlót, kiemelve, hogy a püspök nagyon szereti ezt a templomot. „Mi pedig szeretjük őt. Püspök atya a hit, a szeretet csodája”, és a Jóisten visszaigazolta ezt, hiszen hosszú betegségét követően újra tud járni, és itt van közöttünk – mondta.

Bíró László püspök felidézte: rengeteg szép emléke fűződik ehhez a templomhoz. Megköszönte a hívek sok-sok imáját, amit érte mondtak a kórházi tartózkodása idején, és hálát adott Istennek, hogy megérhette ezt a harmas évfordulót. „Jó Benedek pápánk” mondta: a pap hűsége Isten hűsége. Ebben biztosak lehetünk, minden hűség Isten hűsége. Nagyboldogasszony ünnepén azt ünnepeljük, hogy a Szűzanya „hazament”. Megkezdte a sort. Reményünk szerint egyszer majd mi is követhetjük őt: hazamegyünk az örök üdvösségre – fogalmazott.

Szent Lukács könyvéből az az evangéliumi rész hangzott el, amely arról szól, hogy az angyali üdvözlés után Mária meglátogatja áldott állapotban lévő idős rokonát, Erzsébetet, majd hálaénekében (*Magnificat*) dicsőíti a mindenható és irgalmas Istent (Lk 1,39–56).

Homíliájában Bíró László kifejtette: Nagyboldogasszony ünnepe jelentős katolikus ünnepeink közé tartozik. A remény, az élet ünnepe ez, amely rámutat arra, hogy melyik úton juthatunk el mi is az örök hazába, a Szűzanya társaságába.

A szentmise olvasmánya a *Jelenések könyvéből* hangzott el. János apostol

száműzésben él Patmosz szigetén. A hatalom sok keresztényt szétkergetett, kiforgatott a vagyonából. Reménytelennek látszott a helyzet, bizonyára sok hívőben felmerült: érdemes-e ragaszkodni Krisztushoz? S akkor János a *Jelenések könyvében* gyönyörű víziót ír le, melyben megjelenik a frigidáda: „Megnyílt az égben Isten temploma, és láthatóvá vált a szövetesség ládája a templomban (Jel 11,19).” A *Loretói litániában* is azt imádkozzuk: „Mária, frigynek szent szerénye...” Az *Újszövetség* már a Szűzanyára alkalmazta ezt, de ő nem a két kőablak hordozta a szíve alatt, hanem Jézust, az egyszülöttet. „Az égen nagy jel tűnt fel: egy asszony, öltözete a Nap, lába alatt a Hold, fején tizenkét csilagból korona. Áldott állapotban volt, gyötrelemben és szülési fájdalmában kiáltozott.” (Jel 12,1–6) János tovább tagítja a képet: egy másik jel is fel-tűnt az égen, egy nagy vörös sárkány, hét feje volt és tíz sarva. Farkával lesöpörte az ég csillagainak egyhar-

madát. Odaállt a szülő asszony elé, hogy mihelyt megszül, elnyelhesse gyermekét. János a valóságot ábrázolja: ott van a megszülető Krisztus, és vele szemben a tűzvörös sárkány. A két erő ma is egymásnak feszül, Isten országának jele és a gonoszságé. Németországban megszavazzák, hogy a gyerek a szülők hozzájárulása nélkül nemet változtathasson. Vajon honnan származnak ezek a gondolatok? A gonoszság erői akkor is támadtak és ma is. János apostol azonban abban a reménytelennek látszó pillanatban is szinte a humor irányába megy el: a nagy tűzvörös sárkány, aki lesi, hogy elpusztítsa a születendő fiút, végül hoppon marad, mert a gyermeket elragadták, és Isten trónja elé helyezték. Az asszony a pusztába menekült, ahol Isten helyet készített számára. A gyermeket elpusztítani akaró sárkány pedig a mélybe zuhant. Gyönyörű költői kép, amit János elénk tár.

Nagyboldogasszony ünnepe tehát a jövőbe vetett remény ünnepe.

Jövőre szentév lesz, a remény éve – emlékeztetett a püspök, s egyúttal ismét XVI. Benedek pápára utalt, aki éppen a nagy, tűzvörös sárkánnyal kapcsolatban figyelmeztetett: vigyázzunk, nehogy dualisták legyünk, ne értékeljük túl a köztünk lévő sötét erők szerepét. A rossz sohasem lehet erősebb Istennél. Ismerjük a történelemből a nagy, félelmetes diktátorok sorsát, akik végül mindig elbuktak.

Bíró László rávilágított: a mai szentlecke is a reményről szól. Szent Pál apostol a *Korintusiaknak írt első levélben* (15, 20–28) világosan látja a halál, de ugyanígy az élet, az ünnep valóságát is: „Krisztus feltámadt a halálból, elsőként a halottak közül.” Egy ember által jött a halál a világba, s a halottak is egy ember révén támadnak fel. Amint ugyanis Ádám-ban mindenki meghal, úgy Krisztus-ban mindenki életre kel. „Mindenkinek sorra kerül: először Krisztus, majd az ő eljövetelekor mindnyájan, akik Krisztushoz tartoznak.”

Mária mennybevételének ünnepén arra emlékeztünk, hogy a Szűzanya igent mondott Gábrriel arkangyal-nak, befogadta méhében Jézust, s így természetes, hogy befogadást nyert a mennybe, elsőként érhetett fel a hegycsúcsra. Nagyboldogasszony a remény mellett az élet ünnepe is – mondta Bíró László püspök. Egyúttal felidézte: a mai evangéliumban az angyali üdvözlés után Mária meglátogatja áldott állapotban lévő rokonát, Erzsébetet. Sietve megy hozzá segíteni, és a találkozás pillanatában boldogságáradat önti el, amikor Erzsébet közli vele: „Lásd, mihelyt meghallot-

tam köszöntésed szavát, az örömtől megmozdult méhemből a gyermek. Boldog, aki hitt annak a beteljesedésében, amit az Úr mondott neki!” (Lk 1, 33–45) Ebben az örömteli pillanatban kezd bele Mária a *Magnificatba*, Isten dicsőítésébe: „Lelkem magasztalja az Urat, és szívem ujjong megváltó Istenemben (...).” Az, hogy Mária segít és magasztalja az Urat, számunkra is követendő példa: életünkben mi is forduljunk a segítségre szorulóknak felé, és soha ne feledkezzünk el Isten dicsőítéséről! – mondta Bíró püspök.

Befejezésül a Szűzanya és a papság kapcsolatáról beszélt: Mária szabadon mondott igent Gábrriel arkangyal szavára, s az Ige testté lett, és Isten országa megjelent a földön. A papi szolgálatban az tud megmaradni, aki szabadon mond igent Istenre, és Mária-hoz hasonlóan engedi, hogy a Lélek vezesse.

A szentmise végén, még a záróáldás előtt Osztie Zoltán, a Belvárosi főplébánia-templom plébánosa megköszönte Bíró László püspöknek az ünnepi szentmise bemutatását, s hangsúlyozta: Bíró László Krisztus mása a Magyar Katolikus Egyházban, a legkülönbözőbb élethelyzetekben, kiemelkedő hitelességgel. A plébános Isten áldását kérte a püspök további életére, szolgálatára, a hívők pedig hosszan tartó tapssal köszöntötték Bíró Lászlót.

Az ünnepi szentmise a pápai és a magyar himnusz, valamint a *Boldogasszony Anyánk* katolikus népének elénklésével ért véget.

Bodnár Dániel
Fotó: Merényi Zita

A 2025-ÖS SZENTÉVRE KÉSZÜLVE

A jubileum mindenekeelőtt Krisztus éve

A Katolikus Egyház a december 24-én kezdődő, „A remény zarándokai” mottóval meghirdetett 27. rendes szentévre készül. A jubileum mindenekeelőtt Krisztus éve, aki az élet és a kegyelem hordozója az emberiség számára – állapítja meg a szentévek történetét ismerető szentszéki dokumentum. A Vatican News sorozatának második része a 14–15. század jubileumait idézi fel.

Ehhez az időszakhoz fűződik a szentév jubileumként való megnevezése, valamint a rendes szentévek közötti időszak huszonöt évben való meghatározása; ekkor bővült ki azoknak a bazilikáknak a köre, amelyek meglátogatása a szentévi búcsú elnyerésének egyik feltétele volt. A Szent Péter-, a Falakon kívüli Szent Pál-, a Lateráni Keresztelő Szent János- és a Santa Maria Maggiore-bazilika, vagyis Róma négy nagy patriarkális főtemplomának felkeresése lényeges részévé vált a bűnbocsánat elnyerésének és a bűnökért járó büntetés elengedésének. A VIII. Bonifác pápa által meghirdetett, 1300-ban megtartott első jubileumi év után öt évvel kezdődött – 1305-től 1377-ig tartott

– a pápák avignoni fogsága. A pápai székhely Franciaország délkeleti részén fekvő Avignonba való áthelyezése után felmerült az igénye annak, hogy a következő jubileumot ne 1400-ban, hanem 1350-ben tartsák. A pápák városának is nevezett Avignonban uralkodó VI. Kelemen pápa (uralkodott: 1342–1352) beleegyezésével az 1350-es jubileumot a „fekete halál”, az 1347 és 1352 között pusztító pestisjárvány ellenére Rómában tartották meg, a Szentatya jelenléte nélkül.

VI. Kelemen pápa, aki meghatározta, hogy 50 évenként tartsák meg a jubileumi éveket, azt is elrendelte, hogy a Szent Péter- és a Falakon kívüli Szent Pál-bazilika mellett a zarándokok látogassanak el a Lateráni Keresztelő Szent János-főszékes-egyházba, a Legszentebb Üdvözítő bazilikájába is, amely a mindenkori pápa székesegyháza. A lateráni bazilika homlokzatán olvasható felirat hirdeti: „A város (azaz Róma) és a földkerekség minden templomának anyja és feje”. XI. Gergely, az avignoni fogság utolsó pápája 1377-ben, egy évvel halála előtt visszahelyezte a pápaság székhelyét Rómába. A történelmi források szerint döntéséhez jelentősen hozzájárultak Sienai Szent Katalin buzdításai is.

VI. Orbán, az avignoni fogság utáni első pápa (1378–1389) Salvator noster Unigenitus kezdetű bullájában meghatározta, hogy 33 évnek kell eltelnie a jubileumi évek között, Jézus földi életének időtartamára utalva. A következő szentévet VI. Orbán 1389-ben bekövetkezett halála után az új pápa, IX. Bonifác (1389–1404) nyitotta meg 1390. június 11-én. Elődjé elrendelésének megfelelően – szem előtt tartva a rómaiak Mária-tiszteletét – azt is

előírta, hogy a zarándokok keressék fel az 5. században épült legősibb római Mária-templomot, a Santa Maria Maggiore-bazilikát is. A századvég közeledte, valamint a lelki megújulási mozgalmak arra készítették IX. Bonifác pápát, hogy 1400-ban új jubileumot kezdeményezzen a szentévet

A Santa Maria Maggiore-bazilika

meghirdető bulla kibocsátása nélkül, hivatkozva az első, VIII. Bonifác által száz évvel korábban közzétett bullára.

Ez a szentév a zarándokok különösen nagy áradatát vonzotta Rómába, elsősorban Franciaországból. IX. Bonifác péteri szolgálata során visszaállította Róma felett a pápai fennhatóságot. A nyugati egyházszakadást (1378. szeptember 20. – 1417. november 11.) követően V. Márton pápa az 1390-es jubileum után 33 évvel, 1423-ban szentévet hirdetett meg, és bevezetett két újdonságot: egy különleges emlékermet veretett, és megnyitotta a Lateráni Keresztelő Szent János-ba-

ziliká szentkapuját. V. Márton pápaságának idején kezdődtek el az első tárgyalások a Katolikus Egyház és az Ortodox Egyház újraegyesítéséről. A pápa számos kezdeményezéssel járult hozzá Róma újjászületéséhez, a város monumentális és művészeti megújulásához: építkezési területeket nyitott

tartották meg a jubileumi éveket, két kivétellel: 1800-ban a napóleoni megszállás hiúsította meg a szentévet, 1850-ben pedig az, hogy az 1848–49-es forradalmak, a pápai rendszer összeomlása miatt az akkor regnáló IX. Piusz pápa a dél-olaszországi Gaetába menekült, és csak 1850 áprilisában tért vissza Rómába.

Az 1475-ös jubileumra IV. Szixtusz pápasága idején került sor. 1472. március 26-án közzétett Salvator noster kezdetű bullájával megerősítette az elődje, II. Pál által meghirdetett szentévet. Francesco della Rovere, vagyis IV. Szixtusz, a „Renovatio Urbis” pápája a quattrocento művészetének egyik legnagyobb mecénása volt. Rómát reneszánsz várossá formálta át. A jubileumi év alkalmából a város-szerkezet átalakítását kezdeményezte, új utakat, templomokat építtetett. Nevéhez fűződik többek között a Tevere két partját összekötő „Ponte Sisto”, az első új kőhíd építtetése, egy ókori római híd helyén. Nagyszabású építkezéseket indított el a vatikáni pápai palota területén is.

Ezekben az években – a pápa meghívására – a kor legnagyobb művészei dolgoztak Rómában, közöttük Verrocchio, Signorelli, Ghirlandaio, Botticelli, Perugino, Pinturicchio. IV. Szixtusz uralkodása sok szempontból meghatározta Róma történelmét. A művészetek terén született gazdag örökségéből kiemelkedik a vatikáni bazilika mellett kialakított pápai magánkapolna, a Cappella Sistina, az olasz reneszánsz egyik legszebb példájának számító Sixtus-kapolna, amelynek építését a pápa az 1475-ös szentév alkalmából rendelte el.

Forrás: Vatikáni Rádió
Fotó: Vatican News

A béke kézművesei lehetünk

Nyaralás Gyenesdiáson ukrán menekült gyerekekkel és anyukákkal

Az Ukrajnában zajló háború elől Magyarországra menekült anyukák és gyerekek számára szervezett balatoni nyaralást július 30. és augusztus 4. között a Sant'Egidio Közösség fiatal generációja, a Fiatalok a békéért mozgalom tagjai. A gyerekek egy része a háború kitörése óta Magyarországon él, de jöttek olyanok is, akik időközben hazaköltöztek a kelet-ukrajnai Dnyipróba.

A gyerekek a Szombathelyi Egyházmegye üdülőjében nyaraltak, az anyukák számára apartmant béreltek a szervezők, hogy ők is kikapcsolódhassanak a háborús hétköznapokból. A gyerekek programjáról az egyetemisták és gimnazisták gondoskodtak, az ebédekön közösen vettek részt az anyukákkal.

A Dnyipróból érkező Katerina elmondta, hogy hosszú volt az út, de amikor megpillantotta a Balatont, eszébe jutottak a tavalyi nyaralás utolsó pillanatai, amikor azt mondta magában, milyen jó lenne ide még visszajönni. „És most az álom valóra vált” – tette hozzá. Hároméves kislánya oviba jár otthon, de csak délelőtt van foglalkozás, a délutáni alváshoz haza kell vinni a gyerekeket, mert légiriadó esetén az óvónők nem tudnák megoldani a gyerekek lejutását a pincébe. Arina meg is kérdezte az anyukájától érkezéskor: „Itt is lesz légiriadó?”

Egy másik szintén Dnyipróból érkezett tízéves kislány még soha nem

látta az osztálytársait élőben. Három éve a képernyő előtt ül. Az első osztályt a covid, a többit pedig a háború miatt kellett online végeznie. Nagyon boldog volt a táborban, hogy végre gondtalanul, vidáman játszhat, beszélgethet kortársaival.

A gyerekek nagyon izgatottak és elevenek voltak, minden pillanatot kihasználtak a játékokra és a szórakozásra. A magyar diákok sok érdekes programot szerveztek a számukra: zenés ébresztővel és tornával indultak a reggelek; volt kézműveskedés – pólófestés, gyöngyfűzés, karkötőfonás, repülőkészítés, festés. A strandon vízcisza, „katapultálás” a vízben, szaltózás, a parton homokvárépítés, frizbi, labda, tollas, röpi, dinnyeévés, fagyizás, lángosozás tette izgalmassá az együttléteket.

Mivel este nehezen tudtak elaludni, a nagyobb fiúknak éjszakai focit szerveztek a magyar diákok, telefonokkal világítva meg a labdát és a kaput. A kisebbeknek mesét olvastak. Volt, aki speciális altatást igényelt, simogatással. Az esti elalvás sok gyereknek nehezen megy, de ezeknek a gyerekeknek még félelmetesebb az este, hiszen sokszor éjszaka is felébrednek a légiriadóra vagy eleve a lakásuk folyosóján, az ablak nélküli előszobában fektetik le őket a szülei, ahol nagyobb biztonságban vannak a támadások idején.

A „békeltető tárgyalásokról” Selmeczy Barnabás, a tábor főszervezője mesélt: „Eleinte a gyerekek nagyon feszültek voltak, naponta két béketárgyalást kellett lefolytatnunk. Volt egy kislány, aki nagyon rosszul jött ki

a többiekkel, állandó viták voltak köztük. Beszéltünk vele külön, elmondta, hogy mi bántotta őt igazából. Beszéltünk a többiekkel is, akikkel állandóan veszekedett. Volt egy nagyon szép pillanat, amikor bocsánatot kértek egymástól – mindannyian, azok is, akik eleinte csibészek voltak vele –, mindenki mindenkivel kezelt, és minden srác elmondta magyarul, hogy »jó leszek«. A kézfogást választották a bunyó helyett.”

„Kirill nagyon érzékeny kisfiú, valószínűleg a háborúban szerzett traumák miatt. Az egyik csapatversenyen egy másik fiú nagyon megbántotta azzal, hogy csúnyán szólt hozzá, így elsírta magát, és kiállt a játékból. Odamentem hozzá – mesélte Barni –, megvizsgáltam, de nem akart visszaállni. Megkérdeztem tőle, hogy olvassak-e neki külön egy mesét, az megnyugtató-e. Inkább együnk valamit – válaszolta. Bementünk a konyhába enni, majd utánunk jött az a fiú is, aki megbántotta. A közös evés kibéküléssel, kézfogással végződött, és attól kezdve újra egy csapatban játszottak.”

Az utolsó este mindannyian együtt imádkoztak a békéért, majd táncos búcsúesttel zárták a napot. A gyerekeknek nagyon fontos volt

ez a tábor, sokaknak azért is, mert az anyanyelvükön beszélhettek más ukrán gyerekekkel. Magyarországon két éve idegenként élnek, magyar iskolába kell járniuk, és még sok mindent nem értenek teljesen, sokan panaszkodtak, hogy nehezen tudnak beilleszkedni és nem tudják követni az órákat. Nagyon felszabadító volt számukra ez a pár nap, mert itt nem kellett megküzdeniük a nyelvi akadályokkal, otthonosan érezhették magukat.

Búcsúzáskor az egyik anyuka, aki készült hazatérni a háborús övezetbe, érzékenyen mondták, hogy ez az egy hét nagyon nagy ajándék volt a számukra. Kikapcsolódtak, pihentek, és végre nem kellett féltetniük a gyerekeiket. Öröm volt számukra azt látni, hogy jó helyen vannak, és biztonságban, szabadon játszanak.

A gyerekektől sokat tanulhattak a felnőttek is: a harag soha nem tartott sokáig, a bunyó helyett a kézfogást választották. Kiderült, hogy az ellenfelekkel együtt enni sokat segíthet a kibékülésben. Jó lenne, ha a felnőttek, az országok kiengesztelődése is ilyen könnyen menne.

A Sant'Egidio közösség köszönetét fejezi ki a Szombathelyi Egyházmegyének és annak a sok magánszemélynek és templomi közösségnek, akik adományaikkal támogatták ennek a nyaralásnak a megvalósulását.

Klemencz Zsuzsanna/
Sant'Egidio közösség
Forrás és fotó:
Sant'Egidio közösség

A szeretetszolgálat tanúságtétele emelheti ki a kátyúból a világot

Karitásztábor Balatonakaliban

A lelkeség, szakmaiság és közösségépítés volt a cél a Karitásztábor képzési táborában Balatonakaliban, amelyet a Karitásztábor vezetői és önkénteskoordinátorai számára tartottak augusztus 4. és 9. között. Zagyva Richárd, a Katolikus Karitásztábor országos igazgatóhelyettese személyes beszámolójával nyújt bepillantást a segélyszervezet belső „építkezésébe”.

A Balaton partjához közeli, festői környezetben elhelyezkedő balatonakali Karitásztábor idén nyáron gyermekek táborozása közepette egy héten át különleges vendégeket is fogadott. A Katolikus Karitásztábor 50 fős önkéntestáborát szervezett, ahol az ország különböző pontjairól érkezett résztvevők gyűltek össze. Erre az egyhetes táborra azokat az önkénteseket hívják, akik aktív tagjai, vezetői a plébániai karitászcsoportjaiknak, és akik tovább tudják adni az itt megszerzett ismereteket. Tizennegyedik alkalommal valósult meg, így már több száz önkéntes szerezhetett itt tudást szolgálatához. Ők azok, akik országszerte a Katolikus Karitásztábor több mint 800 csoportjának formálói, vezetői lettek.

Ez a tábor azonban nemcsak ismeretek átadásáról, hanem a közösségépítésről, a mélyebb lelkeségi élményről és az önkéntesség valódi lényegének megértéséről is szólt. Az egy hét alatt az önkéntesek számos előadáson, kiscsoportos megbeszélésen és szituációs gyakorlaton vettek részt. Az előadások kö-

zép pontjában a Karitásztábor lelkesége és működése állt, ahol a szervezet nyolc fő tevékenységi körét is alaposan megismerhették.

A témák között volt a rászoruló családok, idősek és betegek, fogyatékkal élők, hajléktalanok, szenvedélybetegek, hátrányos helyzetű kisebbségek, menekültek támogatásának lehetőségei, illetve a katasztrófahelyzetekben végzett segítő munka. Emellett a szolgálat gyakorlatának más jellegű területeivel is foglalkoztak, mint a forrásteremtés, pályázatok kidolgozása, csoportdinamika, csoportvezetési feladatok, továbbá a kapcsolatépítés a területen működő szociális intézményekkel, szervezetekkel. Végigkísérte a tábor a karitászmunkát megalapozó lelkeség építése is. Az előadók zömmel a Karitásztábor országos vezetői, szakemberei és egyházmegyei igazgatói voltak.

A szituációs gyakorlatok révén a résztvevők kipróbálhatták magukat éles helyzetekben, felkészülve a jövőbeni kihívásokra. A feladatok között volt például olyan is, amikor meg kellett szólítani támogatást kérve a plébánost, egy helyi vállalkozót, vagy plakáton meghirdetni egy rendezvényt; fiatal önkénteseket kellett személyes megszólítás révén toborozni, de megtervezhettek egy fiktív, időseknek szervezett eseményt és egy játékonysági bált is.

A programok során hangsúlyosan megjelent a közösségi szellem, amelynek kibontakozása szinte tapasztalható volt, ahogy a résztvevők egyre mélyebb kapcsolatot alakítottak ki egymással. A táborban jelen

lévő egyik egyházmegyei igazgató, Feketéné Szabó Márta úgy fogalmazott erről: „Szeretném lefényképezni a táborba érkezőket az első napon és az utolsón is, mert olyan szembejövő a változás: sokan jöttek gondokkal, kérdésekkel, szorongásokkal, és most egy felhőtlenül vidám, értelmileg, érzelmileg feltöltött csapat megy haza a saját közösségébe.”

A táborozó önkéntesek nemcsak egymásban, de a közösség erejében is megerősödtek: „Egyedül is sokat tehetünk, de együtt csodákra vagyunk képesek.” Az ösztönös érzését az esti közösségi programok és a közös imádságok mélyítették el. A tábor egyik csúcspontja a záró szentmise volt, amelyet Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök, a Katolikus Karitásztábor elnöke celebrált. A püspök szavai különösen is megérintették a jelenlévőket, amikor az önkéntesség és a felebaráti szeretet fontosságáról beszélt, hangsúlyozva, hogy az ilyen találkozások képesek megújítani és megerősíteni az elköteleződést és a küldetésadatot.

„Nekünk nemcsak lehetőség, hanem küldetésünk, hogy Krisztusról tegyünk tanúságot; ez nekünk a »karitásztábor« való tanúságtétel, amit a saját közösségünkben meg tudunk tenni. Minden szót ki lehet forgatni, de amikor valaki természetes módon, önzetlenül tesz valami jót másokért,

azzal szemben a világ tehetetlen. Ez az a tanúságtétel, ami hiteles, képes a világot előbbre vinni és a kátyúból kiemelni. Ehhez a krisztusi tanúságtételhez azonban fontos, hogy közel legyünk Krisztushoz, és naponta ajánljuk az életünket neki, benne éljünk és építsük országát.”

A táborozó önkéntesek egyértelműen érezték, hogy nem csupán egy rendezvényen vettek részt, hanem egy élő, lélegző közösség tagjai, ahol a hit, a szeretet és a cselekvés szoros egységet alkot. Az itt szerzett tapasztalatok és élmények olyan belső erőt adnak, amelyet hazaérkezve is magukkal vihetnek, hogy saját kö-

zösségeikben is a szeretet és a segítségnyújtás fényét terjesszék.

Ahogy a Balaton hullámai csendesen ringatóznak a parton, úgy fog a tábor emléke is tovább élni mindazok szívében, akik részt vettek rajta. Ez a tábor nemcsak egy hét volt a naptárban, hanem egy új kezdet, ahol az önkéntesség igazi szelleme találkozott a hit és a közösség erejével; ahogyan a szeretet szolgálata sem csupán egy jószolgálat: ez a mi küldetésünk.

Zagyva Richárd
Forrás: Katolikus Karitásztábor
Fotó: Katolikus Karitásztábor
Székesfehérvári Egyházmegye

Közösségteremtés színjátszó körökkel

Interjú Meskó Zsolt író, rendezővel

(Folytatás az 1. oldalról)

Úgy gondolom, a közösségi szervezésre ma ismét óriási szükség van, az elmagányosodott emberek társadalmában ugyanis felbomlanak a klasztrikus közösségek. A közös értékek alapján újonnan létrejött társulatok azonban az alkotás révén tágabb értelemben is erőt adhatnak az adott településnek. A régi templomi és iskolai színjátszó társulatok négy dologban voltak különösen erősek, amelyek miatt fontossá váltak.

– Melyek voltak ezek?

– Először is a közösségteremtés. Az előadott darabokat együtt hozták létre a társulatok tagjai. Közösen írtak, alkottak, próbáltak. Keresztény életünk egyik legnagyobb sorskérdése, hogyan tudjuk átváltani a „legyen meg az én akaratomat” arra, hogy „legyen meg a te akaratom, Uram”. A közösségi alkotásban felismerjük: nemcsak nekem van akaratom, hanem a másoknak is van jó ötlete, s ezt a kettőt össze kell egyeztetni. Onnantól kezdve, hogy felismerem és elkezdem tisztelni a másik akarát, megszülehet bennem „a legyen meg a te akaratom”, amit Isten felé is ki tudok mondani.

A hagyományos színjátszó körök érdemei között meg kell említeni azt is, hogy jótékony hatással voltak a fogalmi rendszer bővülésére. Ha a mai világban szeretném megfogalmazni, mi az, hogy „megváltás”, „alázat”, vagy mit jelent az, ha valaki „erényes életet él”, nagyon nehéz elmondani. A templomokban, iskolákban előadott színdarabok viszont bemutatták a szentek életét, vagy például két tulajdonság, a fősvénység és a szerénység küzdelmét. Ha eljártunk ezeket, vagy éppen a megváltást, mindez átélhetővé és megérthetővé válik a magunk és a nézők számára is.

Végül pedig e társulatok előnyei közé tartozott az is, hogy a színpadra lépő szereplőknek közönség előtt kellett beszélniük. Ezáltal fejlődött

– Egyéves a képzés, szeptember 28-ától kezdődően tizenöt alkalmat jelent szombati napokon, reggel kilenctől délután öt óráig, ebédszünettel. Alapvetően színház-történetet tanítunk, gyakorlati és elméleti színészi, illetve rendezői, művészeti vezetői ismereteket, dramaturgiát, közösségszervezést, bibliai történetmesélést. Az egyik legfontosabb feladatunk megtanítani a képzésben részt vevőket, hogy a bibliai történeteket miként lehet színpadon eljátszani úgy, hogy azáltal szélesebb rétegeket szólíthassunk meg.

– Kik lesznek a tanárok?

– Világi és egyházi előadók is lesznek. Nagyon fontosnak tartom, hogy a leendő közösségi színjátszóvezetők megismerkedjenek olyan hivatásos színészekkel, rendezőkkel, akik bevezetik őket nemcsak az amatőr, hanem a profi színjátszás alapjaiba is. Ezért minden szombaton velünk lesz egy-egy neves szakember, akit hitelesíti a pályafutása. Az első félév vendégtanárai között lesz Básti Juli, Kubik Anna, Rost Andrea, Eperjes Károly, Koltai Róbert, Mécs Károly, Puskás Tamás, Szirtes Tamás, Vecsei H. Miklós.

– Ön egyetemet végzett filmproducer, filmrendező, és hosz-

szú évek óta vezeti már a Pasaréti Színház Körét. Darabokat ír, passiójátzó-tanfolyamokat szervez, most pedig főiskolai közösségi színjátszóvezető-képzést indít. Mi az, ami ilyen erősen mozgatja a keresztény színjátszás irányába?

– Valóban elvégeztem anno a Színház- és Filmművészeti Főiskolát, filmproducer szakon. Egy idő után azonban gondolkodni kezdtem azon, hogy művészként, alkotó emberként hogyan tudnám a képességeimet az Egyház szolgálatába állítani. Évekkel ezelőtt egy lelki gyakorlaton jött az indítással, hogy szervezzem meg Pasaréten a színjátszó kört. Amikor ez kirivárgott, érkezett a következő

sugallat, hogy mindez ne csak nálunk legyen, a templomban, hanem az összegyűjtött tudást juttassuk el szélesebb körhöz. Ez is szépen működött. És akkor jött a következő gondolat: hogyan vihetnénk el ezt még több emberhez? Hála Istennek, a Sapientia rektora, Fehérvári Jákó és helyettese, Bagyinszki Ágoston, valamint az egyetem teljes vezetősége támogatta az elképzelésemet, és bevették a közösségi színjátszóvezető-képzést az akkreditált képzések közé. Ez azért fontos számomra, mert úgy érzem, nem magamtól csinálom ezt, nem származik ebből anyagi hasznom vagy bármi más előnyöm. Mindannyian keressük az utunkat, és hiszem, hogy ez egy olyan képzés, amelyben sokan megtalálhatják a küldetésüket. Én is mintha megtaláltam volna. Fontosnak tartom, hogy az életünk második felében az addigi tanítványi életmódból átváltjunk, és mesterré legyünk. Felelősségünk, hogy még ha dadogva is, de továbbadjuk azt a tudást, amit korábban megkaptunk.

További információk az alábbi linken találhatóak: <https://sapientia.hu/kepzes/kozossegi-szinjatszozeto-kepzes>

Bodnár Dániel
Fotó: Lambert Attila

– A bibliai történetmesélésnél arra gondol, hogy a különböző ó- és újszövetségi történeteket közelebb hozzák az emberekhez a színpadon?

– Vannak evangéliumi történetek, amelyeket rendszeresen olvasunk, mégsem értjük őket. Számomra az egyik legdöbbentesebb példa ebből a szempontból a házasságtörő asszony története. Senki nem tudja, mit írt Jézus a homokba, és miért oda írt abban a helyzetben. Ha eljártunk ezt a történetet, akkor azonban teljesen egyértelműen kiderül mindez, mert megelevenednek a figurák, megjelennek mögöttük a sorsok, életutak, mozgások. Ez sokkal jobban hitelesíti a jelenetet, mintha csak a szavakat hallanánk.

– Meddig lehet jelentkezni a képzésre?

– Szeptember 15-éig. A részvételhez elegendő az érettségi bizonyítvány. Egyszerűen be kell adni a jelentkezési lapot a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolára. A sapientia.hu honlapon a képzési kínálatban a továbbképzések között szerepel a közösségi színjátszóvezető-képzés, itt részletes tájékoztatást találhatnak az érdeklődők. A képzés fizetős, tizenöt alkalomra száznegyvenezer forint.

– Mennyi ideig tart a képzés és milyen területekre terjed ki?

A templomi vagy iskolai színjátszó társulatok másik előnye az volt, hogy mindazoknak, akik részt vettek a kör munkájában, fejlődött a kreativitásuk, az alkotó energiájuk. A mi templomi színjátszó előadásainkon gyakran hetven-nyolcvan ember is szerepel. Sokan megkérdézik tőlem: Zsolt, honnan tudtál ennyi tehetséges embert szerezni? A válaszom: nem én szereztem őket, ezek az emberek idejöttek, és a képességek egyszerűen bennük vannak. Szerintem az isteni teremtés részeként megkaptuk a színjátszó képességet is, ugyanúgy, ahogyan az éneklés, a rajzolás, a futás képességét, csak ezt egyszerűen nem használjuk. Am abban a pillanatban, amikor használni kezdjük, előjön, és némi csiszolás eredményeként fényre derül a mindnyájunkban meglévő kreatív alkotó képesség.

VÁR A KÜLDETÉSED!

KÖZÖSSÉGI SZÍNJÁTSZÓVEZETŐ-KÉPZÉS

- TANÁROKNAK, TEMPLOMI KÖZÖSSÉGVEZETŐKNEK, SZÍNJÁTSZÓKNAK -

Legyél te az, aki iskolai, templomi közösségi színjátszócsoporthoz vezetőként megváltoztatod a világot magad körül! 1948 előtt szinte minden iskolában és templomban volt színjátszás.

A SAPIENTIA HITTUDOMÁNYI FŐISKOLA
egy éves,
15 alkalmas
képzést indít,
15 szombaton
reggel 9:00-tól
17:00 óráig.

JELENTKEZÉS:
2024. szeptember 15-ig.

Megtanítunk
színházi közösséget
szervezni, bevezetünk
a rendezés és a színészszerzés
alapjaiba.

Kurzusvezető tanár:
MESKÓ ZSOLT, író-rendező

Először tanítási nap: 2024. szeptember 18.

Az I. félév színész és rendező vendégtanárai, akik egy-egy szombaton lesznek velünk:

**BÁSTI JULI,
KUBIK ANNA,
ROST ANDREA,
EPERJES KÁROLY,
KOLTAI RÓBERT,
MÉCS KÁROLY,
PUSKÁS TAMÁS,
SZIRTES TAMÁS.
VECSEI H. MIKLÓS.**

SAPIENTIA
SZERZETESI
HITTUDOMÁNYI
FŐISKOLA

További részletek:
www.sapientia.hu

A KÉPZÉS DÍJA:
140.000 Ft

ADÁSVÉTEL

VADÁSZATI tárgyú régi könyveket vásárolok. T.: 06/20-341-9106

INGATLAN

ELADÓ BUDAPESTEN, AZ I. KERÜLET-BEN, csendes utcában, de jó közlekedésnél, zöld, fás területre néző, magassíkszerű (első emeleti magasságban), 90 nm-es, háromszobás lakás, nagy étkező-konyhával,

kádas-zuhanyzós fürdőszobával, külön WC-vel. Az új, zárt égésterű kombicirkóval ellátott lakás étkező-konyhája a belső zöld udvarra néz. Érdeklődni lehet: 06/30-202-0832

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén hánál is. T.: 06/1-213-5726

ÓLOMÜVEG ABLAKOK restaurálását, tervezését, kivitelezését több évtizedes tapasztalattal vállaljuk. Tóth Erzsébet. T.: 06/20-438-5993; www.uvegfestes-stainedglass.hu

IMAÓRA

Kútvolgyi Szűz Mária-egesztlőkápolna: engesztelő virasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltárszentség előtt. 22 órakor szentmise. Cím: Budapest XII., Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczy István térig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Üllői út 75-77.) szentségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 órakor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatásokért, a másodikon a templom karitászcsoportjának szándékára, a harmadikon az imalábadá elhelyezett szándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest V., Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imavirasztást tartunk Magyarországon, a magyarság lelki megújulásáért. 21 órakor mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozzunk együtt!

Elsőpénteki missziós konferenciabeszédek a magyar családokhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 órakor kezdődő szentmisék után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homíliáról. Mindenkit szeretettel várunk. Bővebb információ: <https://www.varosmajorplebania.hu/>

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 órakor a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

Szentmisék Mindszenty József bíboros boldoggá avatásáért Budapesten és Egerben a következő napokon: szeptember 6., péntek, október 5., szombat, november 6., szerda, december 6., péntek. A boldoggáavatási szándékra mondott szentmiséket 7 órakor élőben közvetíti a budapesti városmajori Jézus Szíve-templomból (Budapest, XII., Csaba utca 5.) a Magyar Katolikus Rádió, az egri bazilikából (Szent János Apostol és Evangélista-főszekesegyház, Eger, Pyrkér tér 1.) a Szent István Rádió.

Csobánka-Szentkúton a régi hagyományokhoz híven folytatódna a nagy múltú elsőszombati szentmisék. Mindenkit szeretettel várunk a festői szépségű Mária-kegyhelyen 2024. május 4-étől október hónapig minden elsőszombaton a szentkúti kápolnában 10.30 órakor kezdődő ünnepélyes engesztelő rózsafüzér-imádságra és a 11 órakor kezdődő szentmisére.

SZENTSÉGIMÁDÁS

Debrecenben, a Szent Anna-székesegyház keresztlőkápolnájában (Debrecen, Szent Anna u. 15.) hétfőtől szombatig, a reggeli szentmisék végétől az esti szentmisék kezdetéig egész napos szentségimádási lehetőség lesz 2024-ben is. „Jöjjetek hozzám mind, akik fáradtak vagytok és terhet hordoztok, és én felüldítelek titeket!” (Mt 11,28). Szeretettel várják a közösségek, imacsoportok, családok, egyének jelentkezését erre a különleges lehetőségre, amelyre időpontot az egyházközség weboldalán <https://szentannaplebania.dnyem.hu/> lehet foglalni, illetve további információ a szentsegimadas.szentanna@gmail.com e-mail-címen kérhető.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (Leányfalu, Móríz Zsigmond út 141.): október 24-én 18 órától 27-én 13 óráig Ft. Gál Péter atya lelkigyakorlata: „Jézus Krisztus a szabadító”. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

BÚCSÚ

A pölöskei templom búcsújának ünnepe lesz augusztus 25-én, vasárnap 16 órától, melynek keretében dr. Udvardy György vesprémi érsek megáldja a templom új tetőzetét és homlokzatát. A

MÁRIARADNAI BÚCSÚ

október 6-8. | 3 nap | 94.900 Ft/fő

HÁLAADÓ ZARÁNDOKLAT

LENGYELORSZÁGBA

október 7-9. | 3 nap | 99.900 Ft/fő

MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT

október 19-23. | 5 nap | 129.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT RÓMÁBA

október 21-27. | 7 nap | 349.900 Ft/fő

OLASZ SZENTEK ÉS SZENTÉLYEK NYOMÁN

november 4-10. | 7 nap | 289.900 Ft/fő

FATIMAI ZARÁNDOKLAT

november 6-11. | 6 nap | 414.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT MEDJUGORJÉBA

november 7-10. | 4 nap | 109.900 Ft/fő

ZARÁNDOKKÖRÚT ANDALÚZIÁBA

november 19-26. | 8 nap | 599.900 Ft/fő

LOURDES-I ZARÁNDOKLAT REPÜLŐVEL

AZ ELSŐ JELENÉS ÉVFORDULÓJÁN

február 9-12. | 4 nap | 349.900 Ft/fő

VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA

+36 20 500 5050

www.viasacra.hu

szentmisén közreműködik a búcsúszentlászlói kegytemplom kórusa, valamint a Zala Brass fúvószenekar.

Kisboldogasszony-nagybúcsút tartanak Máriabesnyőn szeptember 7-8-án a Nagyboldogasszony-bazilikában. Szombaton 17.30-tól Loreti litánia, 18 órától rózsafüzér, énekes népi Mária-köszöntő, 19 órakor ünnepi vigília-szentmise, gyertyás körmenet. Főcelebráns: az újmiséés Menyik Dániel OFM Cap. Vasárnap 10 órakor ünnepi szentmise, utána körmenet. Főcelebráns: Ternyák Csaba egri érsek. Bővebb információ: <https://mariabesnyo.vaciegyszegye.hu/> Szeretettel várják a kedves zarándok testvéreket!

FESZTIVÁL

Az Isteni Ige Társasága „Nemzetek küldetése a földön” címmel verbita fesztivált rendez Budapesten szeptember 7-én, szombaton 10.30 órától a Názáret Misszióházban (Budapest XXII., Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.). A rendezvény fővédnöke Áder János volt köztársasági elnök. Juhos Ferenc SVD tartományfőnök-helyettes és Benyin Sebastian SVD köszöntője után kulturális programok várják az érdeklődőket. Podcastbeszélgetés is zajlik majd két részben. A nap témájáról – „Nemzetek küldetése a földön” – Csókay András idegsebész, Eperjes Károly Kossuth- és Jászai Mari-díjas színművész, Makoldi Miklós régész, valamint Szabó István, a Pest Vármegyei Közgazdász elnöke osztja meg gondolatait a jelenlévőkkel. Este Molnár Levente Liszt Ferenc-díjas operaénekes vezetésével a Fényerő zenekar előadása zárja a programot. A részvétel ingyenes, de regisztrációhoz kötött. Regisztrációs határidő: szeptember 2. Regisztrálni lehet és további információ kérhető a benvinmada@gmail.com e-mail-címen (Benvin Sebastian SVD).

SZERETETLÁNG FESZTIVÁL

A Szeretetláng Mozgalom szervezésében idén is megrendezik a Szeretetláng Fesztivált Budapesten, a máriaremetei kegytemplom szabadtéri oltáránál (Budapest II., Templomkert 1.) augusztus 31-én, 9 órától. A találkozó kiemelt előadója Dominik Chmielewski SDB atya lesz, napjaink egyik legnagyobb hatású papja Lengyelországban. A fesztiválra ezúttal is több ezer embert várnak színes lelki programokkal. Bővebb információ: szeretetlang.hu. T.: +36/30-205-8170; e-mail: kindelgyozo@gmail.com

ÚJMISE ÉS MEGEMLÉKEZÉS

A kútvolgyi Szűz Mária-egesztlőkápolnába (Budapest XII., Galgóczy u. 49.; BKV: 128-as busz a Széll Kálmán térről a végállomásig; Regőczy István tér) szeretettel hívnak mindenkit 2024. szeptember 1-jén, vasárnap a 10.30-kor kezdődő szentmisére. A misét Alpek Gergely káplán (Budapest-Terézvárosi Szent Teréz Plébánia) mutatja be, és újmiséés áldást ad. Együtt meglemekeznek Julia Verhaeghe alapító anyáról (†1997. augusztus 29.), a „Krisztus Ügye” Lelki Család alapítójáról.

ELŐADÁS

„A lelkiismereti szabadság nemzetközi jogi védelme az egyházakkal és a vallási közösségekkel kötött megállapodásokban: egy szlovák kísérlet” címmel előadás lesz a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola dísztermében (Budapest V., Piarista köz 1.) szeptember 5-én, csütörtökön 18 és 20 óra között. Előadó: Prof. Dr. Marek Šmid, a Nagyszombati Egyetem pozsonyi Katolikus Teológiai Fakultásának dékánja. Az előadást bevezeti: Dr. habil. Papp Miklós tanszékvezető. Bővebb információ: <https://sapientia.hu>

ORSZÁGOS TALÁLKOZÓ

A Keresztény Édesanyák Szent Mónika Közösségeinek országos találkozója tartják 2024. augusztus 24-én, szombaton 9 órától Budapesten, az Avilai Nagy Szent Teréz-templomban (Budapest VI., Szent Teréz u. 2., Király u. – Nagymező u. sarok). A 11 órakor kezdődő szentmisét Marton Zsolt ércegi megyéspüspök mutatja be. A találkozóra szeretettel várják az édesanyákat és a családokat. Részletek: <http://www.szentmonika.hu>

PAPI TALÁLKOZÓ

Őszi Családapsztorációs Papi Találkozó lesz Budapesten „Ahol ugyanis ketten vagy hárman...” (Mt 18,20) mottóval. „Ima a családban” témakörben, szeptember 17-én, kedden 10 és 16 óra között a Katolikus Pedagógiai Intézetben (Budapest VI., Városligeti fasor 42.). A részvétel ingyenes és regisztrációhoz kötött. Jelentkezési határidő: 2024. szeptember 10., kedd. Bővebb információ: e-mail: csalad@katolikus.hu, weblap: <https://csaladegyhaz.hu/>

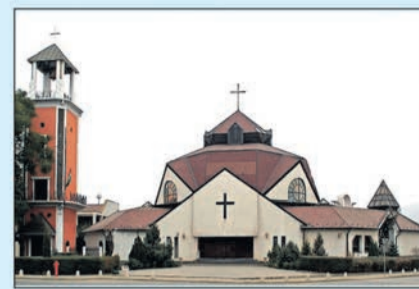
ORSZÁGOS TALÁLKOZÓ

Az Engesztelők Országos Találkozója lesz 2024. szeptember 7-én, szombaton a Normafa közelében tavaly felépült Szent Anna-réti Világ Királynője Engesztelő Kápolnában, amelyet Erdő Péter bíboros úr áldott meg. A találkozó 10 órakor kezdődik, és a 14 órai szentmisével zárul. Fő előadó Mijo Barada lesz. Éljen a Világ Győzelmes Királynője! Részletes információ itt olvasható: www.engesztelok.hu

PÓTFELVÉTELI

A nyíregyházi Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskola (Nyíregyháza, Bethlen G. u. 13-19.) pótfelvételit hirdet. Jelentkezési határidő: 2024. augusztus 31., szombat. A főiskolán lehetőség van kétszakos osztatlan tanárképzésre a Miskolci Egyetemmel és a Nyíregyházi Egyetemmel meghirdetett szakpárokra. Bővebb információ: <https://szentatanaz.hu/hirek/potfelveteli-2024> Minden érdeklődőt sok szeretettel várunk!

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István
Lapszerkesztő: Baranyai Béla • Lapszerkesztő-helyettes: Körössi László
Szerkesztőség: Agonás Szonja, Bodnár Dániel, Fábian Attila, Gátas Judit, Horogszegi-Lenhardt Erika, Hollósi Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Náduvvari Dorottya, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trautwein Éva, Vámosy Erzsébet
Olvasószerkesztő: Koditek Bernadett
Korrekto: Szántó István • Tördelés: Kuzma Angéla
Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.
Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • Tel.: +36/1-317-3933
www.ujember.hu • e-mail: mk@katolikus.hu

A BUDAPEST-KELENFÖLDI SZENT GELLÉRT PLÉBÁNIA EGYHÁZI FENNTARTÁSÚ URNATEMETŐJÉBEN URNAFÜLKÉK MEGVÁLTÁSÁT, valamint ZÁRTSZÓRÁSOS TEMETÉS LEHETŐSÉGÉT KÍNÁLJA.

Temetőnk minden nap 8 – 18 óráig látogatható.

Urnairoda nyitvatartása:

Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig

Telefon: 1/203–8912; E-mail: urnauroda@szgp.hu

Plébániai iroda nyitvatartása:

Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig

Telefon: 1/203–8915; E-mail: iroda@szgp.hu

Templomunk miserendje:

Vasárnap: 9.00, 11.00 és 18.00

Hétköznap: 7.00 és 17.00 Szombaton 7.00 és 18.00

Cím: 1115 Budapest, Bartók Béla út 149.; Honlap: <https://szgp.hu>

Ünnepi üzenetküldő

Köszöntse szeretteit az Új Ember hasábjain!

Üzenjen névnap, születésnap, házassági évforduló alkalmából, küldje meg gratulációját gyermek születéséhez, sikeres vizsgához vagy más örömteli pillanathoz!

Rövid üzenetben küldje el az ünnepelt nevét és a települését, ahol él, az aprohirdetes@ujember.hu címre.

Levelében, kérjük, adja meg a pontos nevet és címet, melyre kiállíthatjuk számlánkat.

Egy üzenet díja 3000 Ft, amit átutalással vagy csekken tud befizetni, a befizetés beérkezése után sorait legközelebbi lapszámunkban megjelentetjük.

Ünnepeljen velünk – várjuk jelentkezését!

KÉPZÉS

A Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola második alkalommal hirdeti meg a Pápai Gergely Egyetem Antropológiai Intézetével együttműködésben az „Interdiszciplináris képzés az emberi méltóság védelmében (gyermekvédelmi fókusszal)” elnevezésű akkreditált képzését a 2024/2025-ös tanévben. Jelentkezni 2024. augusztus 25-ig lehet. A képzésre a témában jártas, ismeretekkel már rendelkező szakemberek jelentkezését várjuk, továbbá azon személyeket, akik a területtel munkájuk, szolgálatuk során találkozhatnak vagy találkozni fognak, és szükségük van egyszerűs, többféle területtel felőlelő ismeretanyag és szemléletmód elsajátítására. A képzési alkalmakra péntek délutánonként és szombatonként kerül sor. A képzés helyszíne: Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola (Budapest V., Piarista köz 1.). Részletek: www.emberimeltasag.hu, www.sapientia.hu

KÁNTORKÉPZÉS

A Székesfehérvári Egyházmegyei Kántorképző Tanfolyam 2024 szeptemberétől első évfolyamot indít. Várunk minden olyan jelentkezőt, aki érdeklődik a szent liturgia és az egyházzene iránt, továbbá szívesen teljesítene kántori szolgálatot. Érdeklődés esetén a megadott címre elküldjük a jelentkezés pontos feltételeit. A jelentkezési tájékoztató és a jelentkezési ív letölthető az egyházmegye honlapjáról. Postacím: Egyházmegyei Kántorképző Tanfolyam, 8000 Székesfehérvár, Városház tér 5. E-mail: wasziljanos@gmail.com

PROGRAMAJÁNLÓ

„Mindenki születésnapja – séta az életért!” címmel az élet melletti kiállásra való bátorításként sétára hívja az érdeklődőket a Mindenki Születésnapja Alapítvány szeptember 21-én, szombaton 14 és

17.30 óra között. Útvonal: Budapest, Erzsébet tér – Lánchíd – Várkert bazár. Program: séta az életért – videóüzenetek és felszólalások – interaktív standok, közös születésnapi tortázás. Bővebb információk: www.mindenkiszulesnapja.hu, mindenkiszulesnapja@gmail.com

KIÁLLÍTÁS

Megnyílt a Váci Egyházművészeti Gyűjtemény legújabb időszaki kiállítása, amely Prokop Péter pap, festő és író munkásságát tárja a látogatók elé. Alkotásából sajátos életöröm árad, amellyel a lét misztériumát és egyediségét hirdeti. A Betegápoló Irgalmasrend Budai Házából kölcsönzött munkákat Bánki Ákos Munkácsy-díjas festőművész, Fazakas Réka művészeti író, kurátor, valamint Koncz Asztrik irgalmasrendi testvér válogatta össze. A kiállítás anyagában néhány más, szakrális, illetve sport témájú Prokop-munka is szerepel. A tárlat szeptember 1-jéig tekinthető meg, csütörtöktől szombatig 11 és 17 óra között.

TÍZÉVES A MAGYAR KURÍR FOTÓÁGAZATA

KÉPGALÉRIA

CÍMMEL NYÍLT TÁRLAT MÁJUS 4-ÉN

MERÉNYI ZITA ÉS LAMBERT ATTILA

FOTÓIBÓL A KERESZTÉNY MÚZEUMBAN

(ESZTERGOM, MINDSZENTY TÉR 2.)

A KIÁLLÍTÁS MEGTEKINTHETŐ

2024. AUGUSZTUS 21-ÉIG

„Nem adjuk fel a jövőben sem”

Kétszáz éves a váli Hétfájdalmú Szűz-templom

(Folytatás az 1. oldalról)

Miközben áthaladunk a Váli-víznek nevezett patakon átívelő mívés téglahídon, feltűnik a magaslatra épült katolikus templom négy hatalmas oszlopával, timpanonos klasszicista homlokzatával. Kétszáz éves a Hétfájdalmú Szűzről elnevezett templom; a plébániai képviselő-testület, az önkormányzat és a helyi faluvédő egyesület szervezésében a jubileumot az egyházközösséggel együtt ünnepli az egész falu. A templom körül éppen munkálatok folynak, a hétféligi ünnepre rendezik a ligetes területet. Bechtold Tamás polgármester és Ruff Tamás, a plébániai képviselő-testület elnöke, lelkipásztori munkatárs fogad minket. Kovács Zoltán martonvásári plébános, aki Vállal együtt összesen nyolc településen szolgál, akadályoztatása miatt nem tudott eljönni a beszélgetésre. A vendéglátók mind az Egyház, mind a település iránt elkötelezett lokálpatriótákként álltak a jubileum megszervezésének élére.

„Hálát adunk neked azért, hogy közöttünk vagy, és egyházközösségünk tagjai kétszáz éve ebben a templomban gyűlhetnek össze a Te imádásodra. Köszönjük ősünk hitét és kitartó munkáját” – fogalmaznak a jubileumi imában, amit egész évben rendszeresen imádkoznak.

A váli templom építésében Ürményi Józsefnek, a magyar nevelésügy megalapozójának, a Ratio Educationis szellemi atyjának méltó társa volt Farkas Imre akkori plébános, későbbi székesfehérvári püspök. 1819-től folytak a munkálatok, s az elkészült templomot 1824. augusztus 15-én áldotta meg Ürményi Péter címzetes püspök.

A templom kívülről már megújulva várja a jubileumot: a kormány ötszázmillió forint összegű, illetve a Székesfehérvári Egyházmegye százmillió forintos támogatásának köszönhetően 2020-ra befejeződött a restaurálása. A belső térben azonban még máig láthatók a második világháború okozta sérülések; akkor keletkeztek a mennyezet és a falak repedései. „A front alatt háromszor cserélt gazdát a falu, itt zárult a Budapest körüli ostromgyűrés, erős bombázások folytak. A templomot az oroszok be akarták dönteni a bombatölcsérbe. Az egyik református férfi, Keresztes Benjámin az orosz parancsnok elé állt, és védelmet kért a templomnak. Így az ökömené jegyében maradt meg az épület” – értesült a falusiak beszámolójából Ruff Tamás. „A repedések ijesztőek ugyan, de nyolcvan éve ugyanígy néznek ki. A templomot az ötvenes években tulajdonképpen a téész mentette meg. Melléküzemként kőművesipari műhely is volt a termelőszövetkezetben. Az ottani dolgozók építettek betonkoszorút a kupola köré, és akadályozták meg ezzel, hogy bedőljön. Ez azt bizonyítja számomra, hogy a templom ügye a kommunizmus ellenére is fontos volt az itt élőknek. Adjuk meg mindenkinek a lehetőséget és a tiszte-

letet: a kommunizmus idején is ez volt a felfogás itt, Válon” – mondja a polgármester. Ő is és Ruff Tamás is úgy gondolják, hogy a templom történetében megmutatkozik emellett az a jó együttműködés is, ami a település két felekezetét – a katolikus többséget és református kisebbséget – jellemzi. „Rendszeresen találkozunk, nemcsak az ökumenikus imahéten. Református testvéreink már jelezték, hogy részt vesznek a jubileumi emléknapon. Vál érdekében össze tudunk fogni. Jól együttműködünk az oktatásban és a falu más ügyeiben is. Felnézek a református testvérekre. Minden költséget ők adnak össze, biztosítják a lelkész, a templom, a parókia fenntartását. A temetőjük is rendszerben van, nagy köztük az összefogás, van mit tanulni tőlük” – mondja a polgármester.

Ruff Tamás a katolikus hívek körében tapasztalható összetartást is dicséri. Szomorúságuk, hogy mintegy tíz éve nincs helyben lakó papjuk. „Szívfájdalom, hogy üresen áll a kétszintes plébánia, de tudjuk, hogy ehhez kell igazodnunk. Ugyanakkor vannak hívek, akik ezt mind a mai napig nem tudják elfogadni, feldolgozni. Próbáljuk megérteni az emberekkel, hogy ez nem helyi probléma. Másrészt pedig beláttuk, hogy csak akkor lesz valami, ha a hívek egy csoportja tesz ezért. Aktívizálni kell a híveket. Jó látni, hogy jeles napokon mekkora a tettekre készség. Híres az úrnapi virágszönyegünk, újra van hittantáborunk. Adventben együtt sütünk mézeskalácsot. Néhány évvel ezelőtt összeállt egy templomi zenekar, egy éve pedig énekarunk is alakult. Minden kedden rózsafüzért imádkozunk, és mi, lelkipásztori kisegítők csütörtökönként szentségimádást tartunk. A híveknek köszönhetően települési szinten is sok jó kezdeményezés születik. A Facebook-oldalon rendszeresen hírt adunk magunkról, sokakat elérünk, a faluból elszármazottak is követik az eseményeinket. Benne van az emberekben a segítő szándék, főként a bajba jutottak érdekében fognak össze. Két eset különösen szép példája ennek. Egy nagycsaládos anyuka ALS-betegségben szenved, és mi a család mellé tudtunk állni. Az orosz-ukrán háború kitörésekor pedig befogadtunk egy háromgyermekes kárpátaljai családot, akik egy darabig a plébánián laktak. Csendes, de szép összefogás volt” – meséli Ruff Tamás.

A faluban valóban megtalálják az alkalmazkodás és a továbbélés útját. 2016-ban három férfi lelkipásztori kisegítő képzést végzett. Kéthetente igeliturgiát tartanak, a szomszédos, szintén Martonvásárhoz tartozó Tabajdra is átjárnak. Az ő feladatuk a programszervezés, az adminisztráció. „Amit tudunk, előkészítünk a plébános atya számára. Tudjuk, most a világiakon a sor” – mondja Ruff Tamás.

Vál vonzó település. Rengeg itt a természeti szépség. „Ez a „magyar Toszkána” – büszkélkedik Ruff Tamás. A polgármester megerősíti: „Aki eljön Válig, az itt ragad, van valami varázsa ennek a helynek.”

Sok a beköltöző. „Ezt érzi a plébánia is. Jönnek fiatalok, rendre új arcok tűnnek fel a templomban. A temetések és a keresztelések aránya nagyjából megegyező. Ez reményt ad, hogy a jövőben is lesz közössége a templomnak. Előnyünkre szolgál, amit az ideköltözők hoznak magukkal. „Több család tagja valamilyen lelkiségi mozgalomnak, és ez színt hoz az életünkbe. Van olyan család, amelyik az Új Jeruzsálem közösséghez tartozik, mások a Schönstatt, illetve a Nyolc Boldogság közösséghez. Megvan a faluban a hagyományos népi vallásosság, és van új is” – mondja a lelkipásztori kisegítő.

A polgármester számokkal támasztja alá ezt az optimizmust: „A korstatisztikánk azt mutatja, hogy nagy arányban élnek fiatalok a faluban. Akik elmentek, visszavágnak, és valóban haza is jönnek. Gyakorlat, hogy idős, egyedül maradt emberekkel előre megegyeznek a házvételben. Felmentek az ingatlanárak, a vevők gyakorta felfelé alkudnak. Jók a munkalehetőségek, Székesfehérvár, Tatabánya, Budapest könnyen elérhető. Aki akar, el tud helyezkedni. Itt rendelkezésre áll minden, amire szükség van: orvos, védőnő, óvoda, iskola; a szomszéd faluban bölcsőde is működik. 2010 óta vagyok polgármester, akkor kétezert-ötszáz voltunk, most már kétezer-hétszáz fölött jár a lakosság szám. Ez részben a betelepülőknek köszönhető, de a születésszám is emelkedett, évi húszról harminc-negyvenre. Kellemes teher az önkormányzatnak, hogy kevés az óvodai férőhely, növelniük kell a fordulatszámot ahhoz, hogy minden gyermeket el tudjunk helyezni. Az óvoda jelenleg

öt csoporttal működik két telephelyen, összesen száz gyerekekkel. Az általános iskolában kétszáz gyerek tanul, két évfolyamon van párhuzamos osztály, és szeptemberben két első osztályt kell indítanunk. Szerencsére a pedagógusok tekintetében is jól állunk, vonzó, hogy szolgálati lakást tudunk kínálni nekik. Sajnos a korábbi húsz szolgálati lakásból ma már csak öt van meg, de a Magyar Falu Program keretében egy újat is ki tudtunk alakítani, és felújítottuk a régiakat. A lakás jó hívószó, a fiataloknak nagy segítség, ha így el tudnak indulni az életben. Örülünk a vérfrissítésnek, hiszen az újonnan érkezők jó ötleteket hoznak magukkal. Nekik köszönhetően lett például baba-mama klubunk és

olvasó buszmegálló. Jó kezdeményezések ezek, örülök az újdonságoknak.”

Ruff Tamás hozzáteszi: Az iskolások fele – száz gyerek – jár hittanra, a többség katolikus. „Sajnos ez a vasárnapi misén még nem látszik, de reménykedünk. Az iskolában az anyukákkal találkoztam azt tapasztalom, hogy sokakban előjönnek a régi emlékek. Valamikor jártak hittanra, aztán megszaktak a kapcsolatuk a vallásukkal. Néhányan így találtak vissza.”

Berchtold Tamás és Ruff Tamás egyaránt bizakodóak a jövőt illetően, de azt is hangsúlyozzák, hogy rengeteg még a feladat. „Nehéz az örökségünk. Mennyi mindent kell még megtennünk! Ott az Ürményi-mauzóleum, a romos

kastély és a templombelső. Nem vagyunk büszkék arra, amilyen állapotban vannak, de ezek olyan nagy beruházást igényelnének, ami messze meghaladja a lehetőségeinket. Lobbizunk, és vannak olykor jobb időszakok. Óriási eredmény, hogy kívülről már megújult a templomunk. Nem akarjuk feladni a küzdelmet a jövőben sem. Ez a munka ad az embernek egyfajta megszállottságot. Ugy érzem, ez az én dolgom, mindent meg kell tennem. Nincsenek csodák, nekünk kell beleállnunk a feladatokba” – mondja a polgármester.

Ruff Tamás pedig hozzáteszi: „Még sokakban nem tudatosult: csak az válik valóra, amit mi megcsinálunk. Hiába várjuk, hogy történjen valami jó, amíg az a hozzáállás, hogy csinálja más, addig nem lesz. Hivatásért is imádkozunk. Farkas Imre, a templom építését kezdeményező plébános később székesfehérvári megyéspüspök lett. Van tehát hova felnőniük.”

Ezért szól az ima Istenhez a jubileumi évben: „Kérjük, maradj mindig velünk, és adj erőt, hogy a te országod építésében mi is részt tudjunk venni!”

Trauttwein Éva
Fotó: Lambert Attila

Pályázati felhívás a 2024/2025. tanévre

A Katolikus Központi Alapítvány pályázatot hirdet a 2024/2025. évi **Szent Imre ösztöndíj** elnyerésére. Pályázhatnak azok a **nappali** munkarendben, Magyarországon lévő tanintézményben tanuló, **hitüket gyakorló katolikus** fiatalok (a kispapok kivételével), akik köznevelési intézmény, szakképző intézmény 9-15. osztályos tanulói vagy diplomával még nem rendelkeznek, és felsőoktatási intézményben első felsőoktatási szakképzésben vagy első diplomás képzésben vesznek részt. Pályázhatnak azok is, akik első alapképzésben megszerzett diplomájuk után első mesterképzésben vesznek részt. A pályázatok elbírálása elsősorban a tanulmányi eredmény, az egy főre eső jövedelem, a testvérek, eltartottak száma, a hitoktatásban és a közösségi életben való részvétel alapján történik. Döntés és kiértékelés decemberben várható.

Az ösztöndíjat egy tanévre lehet elnyerni. A Kuratórium döntése után az Alapítvány az ösztöndíjjal szerződést köt az ösztöndíj folyósításának feltételeiről. A megkötött szerződés egy tanulmányi évre szól, az ösztöndíj újabb pályázat alapján ismételt elnyerhető.

Az ösztöndíjra pályázni elektronikusan a www.szentimrepalyazat.katolikus.hu felületen lehet. Bővebb információ e-mailben (szentimrepalyazat@katolikus.hu) vagy telefonon kérhető: **+36-1/445-4587/munkaidőben/**. A pályázathoz elektronikusan és papír alapon is **csatolandók az alábbi mellékletek:**

- a katolikus pap vagy hitoktató által adott igazolás a pályázati felületen elérhető formanyomtatványon kitöltve, aláírással hitelesítve,
- az iskolalátogatási- vagy hallgatói jogviszony igazolás,
- a tanulmányi átlagot igazoló iskolai igazolás vagy a bizonyítvány, törzslap-kivonat másolata,
- valamint a jövedelem-igazolások (a kataszteri jövedelem igazolása önmagában nem elég, a pályázati felületen közzétett nyilatkozat kitöltése kötelező!).

A rendszerből kinyomtatott, aláírt adatlapot és a csatolt mellékleteket kérjük papír alapon is megküldeni az Alapítvány címére (1406 Budapest, Pf. 79). A borítékra kérjük ráírni: „Ösztöndíj pályázat”, valamint a rendszer által generált pályázati azonosítót.

A pályázatokat **2024. október 2-ig** kell benyújtani. Csak a 2024. október 2-ig elektronikusan is és postai úton is beadott pályázatokat tudjuk elbírálni! Személyes leadásra nincs lehetőség! A pályázatokat nem őrizzük meg és nem küldjük vissza.

2025 áprilisában avatják boldoggá Bódi Mária Magdolnát Veszprémben

Ferenc pápa május 23-án elismerte Isten Szolgálója Bódi Mária Magdolna vértanúságát és elrendelte a határozat hírének közzétételét. Ezáltal hivatalosan is Tiszteletreméltónak nevezhetjük. Boldoggá avatása 2025. április 26-án lesz Veszprémben. Az alábbiakban a Szenttéavatási Ügyek Dikasztériuma határozatának magyar fordítását közöljük.

Hisszük, hogy ez Isten Tiszteletreméltó Szolgálója Mindszenty József bíboros veszprémi püspöki kinevezésének 80. évében – aki püspökként elindította Magdi kanonizációs eljárását – a legszebb ajándék, melyet a Szentatya a Veszprémi Főegyházmegyének, a magyar hívek közösségének és a társadalomnak adhatott.

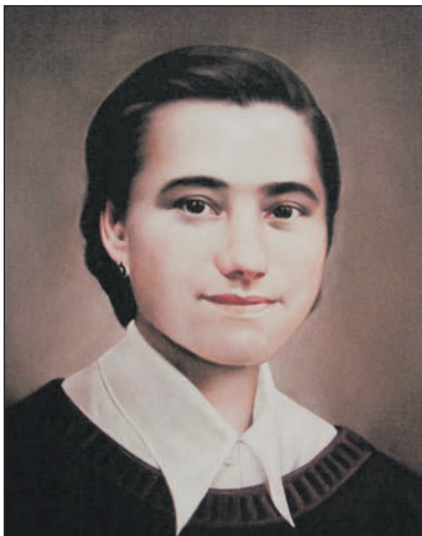
„Édes Jézusom, megígérem, hogy az elvetett mag bőséges termést hoz” – ezt a profetikussá megjegyzést írta Isten Szolgálója Bódi Mária Magdolna a Magvetőt ábrázoló kis kép hátuljára 1944 utolsó napján, azzal az ígérettel, hogy az az evangéliumi mag lesz, amely meghal, hogy sok gyümölcsöt hozzon. Néhány hónappal később, a Vörös Hadsereg magyarországi inváziója idején ez az egyszerű származású, fiatal laikus gyári munkáslány földi életét mártírhálát elszenvedve fejezte be, hogy Krisztus szeretetéhez híuen szűzi tisztaságát megvédje.

Isten Szolgálója Bódi Mária Magdolna 1921. augusztus 8-án született Szigligeten, az akkori Zala vármegye egy kis falujában, mezőgazdasági cseléd családban. A szülők nem tudtak rendes házasságot kötni, mivel az apa, aki durva és agresszív, alkoholista és ateista férfi volt, személyazonosító okmányokkal nem rendelkezett. Bár az anyakönyvi bejegyzésben törvénytelennek nyilvánították, a gyermek mégis az apja vezetéknevét vette fel. Magdi és két fiútestvére édesanyjuktól, egy szelíd és jószívű asszonytól kapták meg a valóságkorlások első példáját, az otthoni rendszeres imádkozáson és a gyakori szentmiséltogatásokon keresztül, jóllehet nagy távolságot kellett megtenniük ahhoz, hogy a plébániatemplomhoz eljussanak. Isten Szolgálója 1927-től a köveskállyi katolikus általános iskolába járt, de kiemelkedő szellemi, értelmi képességei ellenére a család bizonytalan gazdasági körülményei következtében, amely miatt többször lakóhelyet is kellett változtatniuk, nem tudott továbbtanulni. Az elsőáldozás és a bérmlás szentségeinek vétele után Magdi érdeklődése a szerze-

tes életforma iránt felerősödött, de szülei rendezetlen kapcsolata lehetetlenné tette, hogy beteljesítse a szerzetesi életre szóló hivatását.

1939-ben a Nitrokémia Zrt. gyárában munkásként helyezkedett el, ahol rendkívüli apostoli tevékenységnek szentelte magát, amelyet intenzív ima, mindennapos szentmise, és különösen a gyermekek, idősök és a szegények érdekében végzett, nagylelkű és fáradhatatlan karitatív szolgálat kísért. Példaszerű keresztény élete kivívta mindenki megbecsülését és tiszteletét, a munkaadók és a munkavállalók, a hívők és a nem hívők körében egyaránt. Belépett a Szívgyárdába, a gyermekek vallásos nevelését Jézus szentséges szívének tiszteletén keresztül munkáló egyesületbe, valamint a Dolgozó Lányok Egyesületébe, melynek rövid időn belül csoportvezetője lett.

1941-ben, amikor visszatért

Magdi erős ellenállása miatt feldühödve hamarosan kijött a menhely másik kijáratán, és a menekülő lányra hátulról, egész közelről löni kezdett. A második lövés után Magdi az ég felé emelte kezét, és felkiáltott: „Uram! Királyom! Végy magadhoz!” Újabb lövések következtek, amelyek közül az utolsó a szívébe fúródott, amitől Magdi élettelenül a földre zuhant.

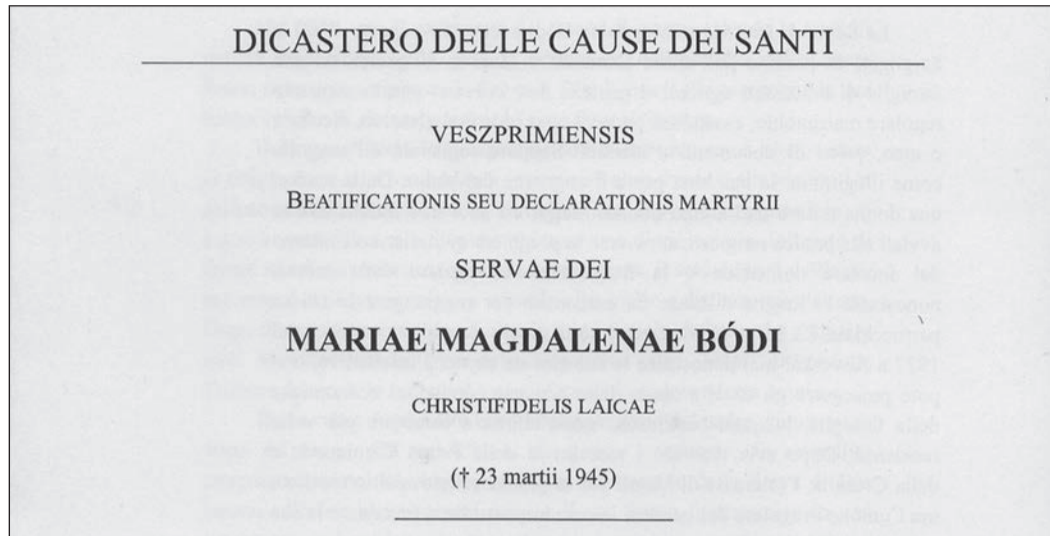
Holttestét édesapja, aki nem sokkal ezután érkezett a gyilkosság helyszínére, pokrócba csavarta, majd másnap ideiglenesen a litéri temetőben temette el. Isten Szolgálójának hivatalos temetése néhány nappal később történt, holttestét az említett temetőben lévő sírba helyezték, ahol ma is nyugszik.

A háborús körülmények miatt egyre sötétebbé váló világban Bódi Mária Magdolna fényes tanúbizonyságot tett a szeretetről, megvédve tisztasági magánfogadalmát és női méltóságát.

A megfélemlítés és a vallásos lelkület visszaszorításának légköre ellenére, amit a második világháború után a Magyarországon megalakult kommunista rezsim hozott, Bódi Mária Magdolna emléke nem halványult el, és a kezdetben

titokban gyakorolt tisztelete tovább terjedt, mint egy igazi karsztfolyó a némaságra ítélt Egyház éveiben is, és megszakítás nélkül nő a mai napig.

Az akkori veszprémi püspök, Isten Tiszteletreméltó Szolgálója Mindszenty József 1945. augusztus 1-jei rendeletével elindította a vértanúsággal kapcsolatos adatgyűjtés folyamatát, az ügy kivizsgálásának előkészítését, ám a kommunista rezsim üldöztetései miatt azt nem lehetett folytatni. A kommunista rendszer összeomlását követően újabb próbálkozások történtek az ügy újraindítására, mígnem a Veszprémi Főegyházmegye végérvényesen elkezdte és végig is vitte az egyházmegyei vizsgálatot, amely 2011. március 23. és 2016. október 22. között zajlott. Az egyházmegyei vizsgálatot a Szenttéavatási Ügyek Dikasztériuma 2017. decem-

ber 22-i rendeletével jogilag érvényesnek ismerte el.

A Positio elkészítését követően 2023. január 24-én a Történelem Testülete, 2023. október 26-án pedig a Teológusok Testületének különleges kongresszusa vizsgálta meg az ügyet, s mindkettő egyhangúlag kedvező véleményt nyilvánított róla.

2024. április 30-án a bíboros és püspök atyák rendes ülésükön elismerték, hogy Isten Szolgálóját a Krisztusba és az Egyházba vetett hite miatt gyilkolták meg.

Alulírott bíboros prefektus mindezekről beszámolt Ferenc pápának. Őszentsége üdvözlöve és megerősítve a Szentek Ügyei Dikasztériumának szavazatait, a mai napon kije-

lentette: mind az ügyre mind a hatására vonatkozóan bizonyított Isten Szolgálójának, Bódi Mária Magdolna laikus hívőnek a vértanúsága.

A pápa ezután elrendelte, hogy jelen rendeletet tegyék közzé, és foglalják bele a Szenttéavatási Ügyek Dikasztériumának dokumentumaiba. Róma, 2024. május 23.

Card. Marcello Semeraro
prefektus

Fabio Fabene
montefiasconei címzetes püspök, titkár

*

Amikor imádságos lélekkel újból megköszönjük Bódi Mária Magdolnát és mindmáig ra-

gyogó tanúságtételét Istennek, a Veszprémi Főegyházmegye főpásztoráé elrendelte jelen dokumentum felolvasását a Veszprémi Főegyházmegye minden templomában 2024. augusztus 11-én, az évközi 19. vasárnapon.

E dekrétum közzétételét követően érkezett meg a Szentatya döntése, mely értelmében a boldoggáavatási szertartás 2025. április 26-án lesz Veszprémben. Adjunk hálát a Jóistennek, hogy elfogadta Bódi Mária Magdolna életfelajánlását, melyet a vértanúság koronájával ajándékozott meg.

Közös imádsággal készüljünk a boldoggá avatás ünnepeire!

Forrás és fotó:
Veszprémi Főegyházmegye

HÍREK KÉPEKBEN

• **Újuljatok meg!** – ezzel a motóval szerveztek motoros zarándoklatot a csiksomlyói ferences szerzetesek augusztus 10-ére. A hagyományteremtő szándékkal megtartott eseményen több mint száz motoros vett részt Erdély számos településéről, Magyarországról és a Felvidékről.

• **Az úrszínváltás ünnepkörében,** az augusztus 11-ei templombúcsún Orosz Atanáz miskolci megyéspüspök megáldotta a szirmabesenyői templom falait borító új ikonokat.

• **Hagyományteremtő kezdeményezésként** került sor az „Egy húrton pendülünk” keresztény zenei találkozóra augusztus 10-én Alsószentivánon. A napot szentmisével zárták, amelyet Spányi Antal székesszékhelyi megyéspüspök mutatott be a Szluha-kastély kertjében álló szabadtéri oltárnál.